

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, ul. Św. Marcina 37 —
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5 —
w Gdyni, ul. Św. Jańska 1282.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie, 9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicą 9.65 zł. miesięcznie.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci nie mają prawa do odszkodowania.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, 699, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460.

Numer 56.

BYDGOSZCZ, środa dnia 9 marca 1932 r.

Rok XXVI.

Serce genialnego męża stanu przestało bić dla Francji i dla świata.

Arystydes Briand nie żyje!

Polska składa kondolencje.

Warszawa, 7. 3. (PAT.) Po otrzymaniu wiadomości o śmierci Arystydesa Brianda p. Prezydent Rzplitej wystosował następującą depezę: „J. E. Paul Doumer, Prezydent Rzplitej, Francja. Głęboko wzruszony zgonem wiekiego obywatela Francji Aristydesa Brianda, pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji moje najserdeczniejsze współczucie wraz z całym narodem polskim do żałoby, jaka okryła Francję.“

Warszawa, 7. 3. PAT.) Z powodu zgonu Brianda w dniu dzisiejszym przybył do gmachu ambasady francuskiej dyrektor prof. dypl. Min. Spr. Zagr. Karol

Romer i złożył na ręce ambasadora Laroché kondolencje w imieniu prezesa rady ministrów i rządu polskiego.

Warszawa, 7. 3. (PAT.) Wobec zgonu Brianda prezes rady ministrów Prystor wystosował w dniu dzisiejszym następującą depezę do premiera rządu francuskiego: „J. E. Pan Tardieu, Prezydent Rady Ministrów, Paryż. Z wielkiem wzruszeniem dowiedziałem się o zgonie p. Arystydesa Brianda, w którym Francja traci jednego ze swych największych mężów stanu. Proszę J. E. o przyjęcie moich wyrazów ubolewania w imieniu mojem i rządu polskiego. (—) Aleksander Prystor“.

Życiorys Brianda.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Aristides Briand urodził się w Nantes dnia 28 maja 1872 r. Po ukończeniu miejscowego liceum wstąpił na wydział prawny. Po otrzymaniu dyplomu stał się jednym z najwybitniejszych członków francuskiej partji socjalistycznej. W krótkim czasie zostaje sekretarzem generalnym partji oraz redaktorem naczelnym „Lanterne“. W r. 1902 wybrano go po raz pierwszy na deputowanego. Nowy deputowany złożył izbie projekt rozdziału kościoła od państwa. Był to początek kariery ministerjalnej Brianda, która miała trwać 25 lat.

W r. 1906 Briand zostaje ministrem sprawiedliwości i wyznaje w gabinecie Clemenceau, w r. 1909 zostaje premierem, jednocześnie pełni funkcje ministra spraw wewn. i wyznań. Po wyborach, przeprowadzonych w tym roku staje powtórnie przed nową izbą i występuje z jednym z najbardziej patetycznych przemówień. Dnia 13 stycznia 1912 r. Briand obejmuje stanowisko wicepremjera i ministra sprawiedliwości w ga-

biniecie Poincaré. Po wyborze Poincarégo na prezydenta republiki Briand zostaje premierem i ministrem spraw wewnętrznych. Po gabinetie Viviani Briand obejmuje ponownie stanowisko premjera i ministra spraw zagranicznych.

Powszechnie znana jest jego działalność na Quai d'Orsay w następnych latach w charakterze premjera i ministra. Wiadomo również, że będąc kandydatem na prezydenta republiki, został zdystansowany przez obecnego prezydenta Doumera. Ostatnio udał się do swej posiadłości Cocherel, aby używać nakazanego przez lekarzy wycieczki, gdyż wymagał tego stan jego zdrowia.

Nazwisko Brianda — to ćwierćwiecze Francji i jej polityki, w początkach XX wieku. W dniach przygotowania do walki, w dniach zwycięstwa i w smutnych latach przegrywania pokoju. Briand był wielkim mężem stanu, był genialnym politykiem i był Francuzem z krwi i kości. Stąd tak dziwny splot

zalet charakteru. Olbrzymie horyzonty myślowe, jasnowidztwo wypadków i radykalne ujęcie sprawy. Socjalista, pacyfista, radykał i jednocześnie gorący patriota, który na zrębach swych idei w pierwszym rządzie pragnął oprzeć realny gmach francuskiej potęgi państwowej.

Życie ludzkie bywa nieraz podobne do zamkniętego koła. W latach starczego powraca się do punktu wyjściowego z czasów młodości. Briand, który wykładał projekt Paneuropę był tym samym młodzieńcem Briandem, który pod sztandarami Jaures'a sędził zmieścić ustrój świata.

W młodości pierwsze rozczarowania skończyły się przewexslowaniem dążeń na bardziej spokojne tory radykalne, w podeszłym wieku — nie starczyło już czasu. Briand straszliwie zawiedziony przez Niemców przy pomocy „Anschlussu“ z Austrią — odszedł od nas, aby u stóp Przedwiecznego móc ważyć pracę swego życia.

Francji był wielki syn ojczyzny, Polsce — prawdziwy przyjaciel, Europie pierwszy, szczerzy i prawdziwie genialny Europejczyk!

To nie, że twarde życie przekreśliło jego dążenia, że zatrulo mu ostatnie dni gorączką — przyjdzie czas, że imię jego zmartwychwstanie i będzie drogowskazem dla wielkich i czystych duchów. Byliśmy przeciwnikami tzw. „briandyzmu“. W mieszczańcem się w tej polityce porozumieniu francusko-niemieckim, dopatrywaliśmy się wielkich niebezpieczeństw dla Polski. Wierzyliśmy, że Briand nie uczy ni nam krzywdy, ale bliśmy się szczerze, jakiegos „Schönheitsfehler“, błędu nie tyle piękności, co zgóry zamierzonego upiększenia. Mimo to u trumny wielkiego męża stanu stoimy pełni bólu i przeświadczenia, że jego dążenia były za wielkie dla chwili obecnej, lecz tak czyste, tak jasne, jak krynica wody źródlanej. To też przysięż pokolenia dyplomatów Francji i Polski będą pić z tej krynicy i będą czerpać nowe siły i ochotę do wielkich czynów.

Cześć pamięci Arystydesa Brianda, ministra Francuzów! (r.)

Paryż, 7. 3. (PAT.) Briand zmarł dziś w swem mieszkaniu przy avenue Kleber, gdzie zamieszkał ponownie w dniu 28 lutego po przyjeździe z Cocherel nakazanym przez lekarzy.

Paryż, 7. 3. Szczegóły śmierci Brianda są następujące: W niedzielę popołudniu Briand uczuł się nagle osłabiony i położył się do łóżka. W posiadzialek rano lekarze stwierdzili pewne polepszenie, jednakże o godz. 2 min. 30 po poł. nastąpił nagle udar serca, po którym Briand w kilka chwil już nie żył.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Na wiadomość o śmierci Brianda prezydent Doumer udał się natychmiast do mieszkania zmarłego. Przybyło tam również wiele osobistości ze świata dyplomatycznego i politycznego.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Przed domem Brianda zgromadziły się wielkie tłumy publiczności. Specjalny oddział policji utrzymuje porządek. Wybitni członkowie świata politycznego i dyplomatycznego świata przybywają do domu Brianda. Mieszkanie jego składa się z 7 pokojów. Pierwszy gabinet zmarłego, drugi biblioteka, w trzecim pokoju skromnie umeblowanym leży Briand, ubrany w ciemny garnitur.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Narodowy pogrzeb Brianda odbędzie się w sobotę o godz. 14.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Wiadomość o śmierci Brianda rozeszła się w izbie deputowanych jeszcze przed rozpoczęciem się posiedzenia popołudniowego. Dlatego też o godz. 15 w chwili zajęcia przez przewodniczącego fotelu, izba wypełniona była po brzegi.

Przewodniczący natychmiast zabrał głos: Przed chwilą dowiedziałem się o śmierci Arystydesa Brianda. — Po tych słowach wstali deputowani powstali. — Jutro postaram się wyrazić uczucie ubolewania. Dziś proponuję zamknąć posiedzenie na znak żałoby. Posiedzenie zamknięto.

Paryż, 7. 3. (PAT.) Cała prasa francuska podkreśla, że nazwisko Brianda związane jest z metodami politycznymi Francji. Pisma zaznaczają, że ze śmiercią Brianda kończy się okres polityki powojennej Francji, lecz polityka ta pozostanie ta sama, gdyż była ona polityką Francji.

Z obrad Sejmu.

Ustawodawstwo robotnicze znowu na warsztacie.

Warszawa, 7. 3. (PAT.) 64-te plenarne posiedzenie Sejmu. Marszałek otworzył posiedzenie o godz. 10.30.

Przemycany tytoń niemiecki.

Pos. Terlikowski zreferował projekt ustawy karno-skarbowej, podnosząc zbytnią łagodność przepisów dotychczasowych. W większości wypadków sankcje karne powinny być wyższe, gdyż naprzykład oficjalne wydawnictwa niemieckie podają wiadomości o eksporcie tytoniu do Polski. Tytoń ten jest prosto szmuglowany przez granicę, a ilość jego wyniosła 23.000 kg, na czym skarbnasz poniósł straty na 7 milionów zł.

Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Czy z korzyścią dla wymiaru sprawiedliwości?

Przystąpiono do projektu ustawy o kosztach sądowych w dziedzinie zachod-

niej. Projekcie ustawy o kosztach sądowych na obszarze sądów apelacyjnych: poznańskiego, toruńskiego i sądu okręgowego w Katowicach referował pos. Jeszke. Omawiając tę ustawę, referent stwierdził, że dzielność zachodnie dość przytępiła, że za nowość, że opłaty będą pobierane zgóry, ale jest to pierwszy krok na drodze do unifikacji. Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu. Ustawę o kosztach sądów na obszarze sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i sądu okręgowego w Cieszyźnie zreferował poseł Wierciński. W dyskusji poseł Zahajkiewicz (Klub Ukr.) podnosi, że nie względy na unifikację, lecz względy fiskalne były głównym motywem tych ustaw. Poseł Sommerstein (Kolo Żyd.) zastanawia się, czy warto wnosić powyższe ustawy skarbowe na 8 miesięcy przed wejściem w życie kodeksu postępowania sądowego? Ustawę przyjęto.

W dalszym ciągu odesłano po pierwszym czytaniu do komisji projekty ustaw: w sprawie zmian ustawowych o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu, w sprawie zatwierdzenia zmiany statutu Banku Polskiego i w sprawie ratyfikacji konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Turcją.

Przyjęto również na podstawie referatu posła Swierzawskiego poprawkę Senatu do ustawy o ulgach w egzekucji sądowej przeciwko gospodarstwom rolnym.

Ile dołożyło państwo do bezrobotnych?

Poseł Gettel (BB) przedłożył ustawę o dodatkowych kredytach na okres budżetowy 1931-32 na dopłaty skarbu państwa do Funduszu Bezrobocia oraz na

pomoc dla bezrobotnych. Ustawa podwyższa przewidziane kredyty o 27.877.000 zł. Wskutek tego ogólna pomoc zamyka się w kwocie 133 milj. zł, w czem 85 milj. idzie na dopłaty do Funduszu, 22 milj. na zatrudnienie bezrobotnych, a reszta na naczelny komitet pomocy dla bezrobotnych. Poseł Ciołkosz podkreśla, że przyrost bezrobocia jest bardzo znaczny. Przyczyny tego leżą w przyroście ludności, wynoszącym 18,9 pro mille, w zupełnej niemożliwości emigracji nawet sezonowej do Niemiec i Francji. Zasiłki pobiera zaledwie 170.000 bezrobotnych, a więc połowa bezrobotnych, Częściowo zatrudnionych jest 153.000, przyczem zasiłki przyznawane są tym, którzy zatrudnieni są maksimum przez 2 dni w tygodniu. W dalszym ciągu krytykował poseł Ciołkosz zamierzenia rządu w dziedzinie ubezpieczenia na czas bezrobocia. Zdaniem mówcy, zasiłek dla robotnika bezrobotnego będzie w przyszłości wynosić 1 zł dziennie, a w dodatku na skutek przedłużenia okresu wyczekiwania do 30 tygodni rzadko który bezrobotny wogóle będzie mógł korzystać z pomocy Funduszu Bezrobocia.

Znamienna jest „ofiarność“ przemysłowców na cele Nacz. Komitetu do spraw bezrobocia. Komitet obejmuje 11 milionów zł, przyczem przemysł dał tylko 244.000 zł, a zatem 3 i pół proc., reszta pochodzi od urzędników i robotników, którzy jeszcze pracują i ze zbiorów ulicznych

Ustawę w drugim i trzecim czytaniu przyjęto.

Przeorganizowanie monopolu tytoniowego.

Z kolej pos. Hołyński zdał sprawę o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“. Ustawa ta nie zmienia zasadniczo postanowień dotychczasowej ustawy, lecz tylko stwarza przedsiębiorstwo, które przejmie eksploatację monopolu państwowego. Przedsiębiorstwo to zostało utworzone na wzór monopolu spirytusowego. Ustawa przewiduje, że do budżetu państwowego wchodzi kwota, wpłacana przez przedsiębiorstwo i ustalona na podstawie planu fiskalno-gospodarczego, zatwierdzonego przez ministra. Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Nowa ustawa o ubezpieczeniach społecznych.

Następnie przystąpiono do pierwszego czytania ustawy o ubezpieczeniach społecznych. Głos zabrał p. minister pracy i op. społ. Hubicki, który zaznaczył, że przedstawiane projekty różnych dziedzin ustawodawstwa socjalnego — stanowią dwa kompleksy zagadnień. Pierwszy stanowią nowelizacje ustawy o ubezpieczeniach na wypadek bezrobocia. Wprowadzone ograniczenia zasiłków dla bezrobotnych będą niewątpliwie boleśnie przez nich odczute, jednak tylko przy tych ograniczeniach można będzie wypłacać zasiłki wszystkim bezrobotnym, którym one ustawowo przysługują. Drugi kompleks stanowią trzy projekty. Stanowią one całość, a myślą ich przewodnią jest wzmocnienie państwowości i zespolenie klasy

pracującej z całością państwa. Projekty te mają na celu wprowadzenie ubezpieczeń robotników na starość, lub na wypadek śmierci, czy niezdolności do pracy na całym obszarze państwa. Spełniający wielką funkcję fundusz emerytalny będzie zarazem służył i innym celom społecznym. Projekt przewiduje znaczne polepszenie w porównaniu do świadczeń, istniejących na terenie Poznańskiego i Pomorza, a nawet do świadczeń, uznanych przez Zakład Ubezpieczeń we Lwowie. Świadczenia te były by jeszcze większe, gdyby nie konieczność pokrycia deficytu Zakładów Ubezpieczeń dzielnic zachodnich w wysoko-

Ch. D. odrzuca pomysły rządu w dziedzinie reformy ustawodawstwa społecznego

Warszawa, 8. 3. (tel. wł.) Stanowisko klubu parlamentarnego Ch. D. w sprawie reformy ustawodawstwa społecznego jest następujące:

Klub Ch. D. ustosunkowuje się negatywnie (ujemnie) do czterech przedłożonych sejmowych, dotyczących tej sprawy, gdyż godzą one w dotychczasowe prawa klasy pracującej i obniżają znacznie otrzymane dotychczas świadczenia. W dodatku przychodzą w chwili, gdy dotychczasowe stawki zarobkowe stale się obniżają i odbiegają często od minimum egzystencji. Wystarczy wskazać na kilka tylko punktów, by się przekonać, że skierowane one są przeciwko klasie pracującej. I tak zmusza się pracownika do pracy o dwie godziny więcej bez dodatkowego wynagrodzenia. Odbiera się pracownikowi dotychczasowe prawo korzystania w każdym okresie tygodniowym dwukrotnie

ści 300 milionów zł. Reformę ubezpieczeń ma uchwalić Sejm.

Rząd pragnie, by trzy pierwsze w kolejności obrad projekty ustawy zostały ustalone w normalnej drodze ustawodawczej, jeżeli nie w ciągu obecnej, to w ciągu przyszłej sesji parlamentarnej. Rząd zdaje sobie sprawę z zamieszania, jakieby nastąpiło przez wprowadzenie tych ustaw w drodze rozporządzeń Prezydenta Rzplitej. Przemawiali jeszcze posłowie Madejski (BB), Żuławski (P. P. S.), Jan Jankowski i Bernard Jankowski — poczem ustawę w pierwszym czytaniu odesłano do Komisji. Następne posiedzenie jutro o godz. 11 rano.

co najmniej z 24-godzinnego odpoczynku. Pozbawia się pracownika wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, względnie za wolne dni poza ustawowym urlopem i za pracę w godzinach nadliczbowych w soboty. Pozbawia się pracownika 20% dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych. Skraca się okres czasu zasiłków z Kasy Chorych podczas choroby z 39 tygodni na 26, w niektórych wypadkach nawet do 13 tygodni. Ubezpieczony będzie musiał odpać 50 groszy za każdą wizytę lekarską i 10% wartości lekarstwa. Wyliczenie powyższe nie wyczerpuje wszystkich ujemnych stron wniesionych projektów. Jest ich dużo więcej i Klub Ch. D. opracowuje obecnie konieczne poprawki, które zgłoszone zostaną na komisji i na plenum przez posłów Pobożnego, Szulika i Cardiniego.

Z debaty sejmowej.

Czubienie się o rabinów. — Na fali etatyzmu. — Uszczuplenie parlamentarnej kontroli. — Monopol tytoniowy — złym gospodarzem.

Warszawa, 8. 3. (tel. wł.) Sejm wznosił wczoraj plenarne posiedzenia, które prawdopodobnie trwać będą przez cały bieżący tydzień.

Wczorajsze posiedzenie załatwiło szereg spraw. Na początku wywołało sensację wystąpienie rabina Lewina, który wprawdzie nie należy formalnie do klubu B. B., lecz jest jednak przedstawicielem rządowych ortodoksów (pobożnych żydów). Otóż rabin Lewin uczuł się dotknięty wystąpieniem posła Grünbauma z Klubu Żydowskiego, który wspominał przed kilku dniami o obskurantyzmie rabinów. Poseł Lewin, który jest rabinem, wziął w gorącą obronę „czystą jak kryształ, jedną z najwznioślejszych postaci w żydostwie światowym rabina Altera z Górnej Kalwarji“ i powiedział, że szkolnictwo ortodoksyjne nie jest gniazdem obskurantyzmu.

W dyskusji nad sprawą monopolu tytoniowego przemawiał między innymi pos. Rymar z Klubu Narodowego, zaznaczając, że Polska w tworzeniu monopolu wyprzedziła wszystkich. Pięć poważnych monopolu daje 1/3 wszystkich dochodów państwa. Obliczono, że liczba

monopoli i przedsiębiorstw państwowych dosięga w Polsce już 82 pozycji. Jeśli jeszcze doliczymy wielką ilość funduszy wyodrębnionych, okazuje się, że połowa dochodów państwa znajduje się poza kontrolą Sejmu. Jeśli chodzi o monopol tytoniowy, to znajduje się on w stanie bardzo ciężkim, i dzisiaj w tym złym stanie ma otrzymać t. zw. samodzielność. Jest sprawą wątpliwą, czy istotnie będzie spłacał 340 milionów złotych do skarbu państwa, bardzo wzrosły bowiem długi monopolu tytoniowego zarówno u dostawców zagranicznych, jak i u skarbu państwa oraz u dostawców krajowych. Razem długi te wynoszą 150 milionów złotych. Maleją również zapasy surowców i towarów. Według opinii Najwyższej Izby Kontroli i fachowców gospodarka monopolowa jest rozrzucona. Koszta administracyjne rosną niezwykle i tak samo jak i koszta produkcji wrażliwa jest na personel administracyjny. Zatem nie rozluźnienie kontroli parlamentarnej, ale jej zwiększenie jest pożądane, gdyż kontrola parlamentarna mogłaby znaleźć duże oszczędności, których wszędzie tak szukamy.

Wydawca „Kurjera Porannego“ skazany na 3 mies. więzienia.

Warszawa, 7. 3. W „Kurjerze Porannym“ ukazał się szereg napastliwych artykułów na Filharmonję warszawską.

Treścią artykułu poczuł się dotknięci członkowie zarządu Filharmonji i wytoczyli wydawcy „Kurjera Porannego“ Ludwikowi Fryzemu sprawę o zniewagę.

Sprawa ta była rozpatrywana przez sąd okręgowy, który przesłuchał licznych świadków z pośród członków zarządu Filharmonji i świata muzycznego.

Sąd wydał wyrok, skazujący wydawcę i redaktora odpowiedzialnego „Kurjera Porannego“ p. Fryzemu na 3 miesiące aresztu i 300 złotych grzywny.

Dziś rozstrzyga się los strajku w zagłębiu Dąbrowskim.

Sosnowiec, 8. 3. (Tel. wł.) Na skutek uchwały konferencji delegatów C. Z. G., odbytej wczoraj, odbędzie się dziś wśród załóg wszystkich kopalń, objętych strajkiem, głosowanie, czy strajkować w dalszym ciągu, czy też strajk przerwać. Związek socjalistyczny pragnie podtrzymać strajk i zarządził na dziś 1 godziny strajk demonstracyjny w wszystkich hutach zagłębia.

Socjaliści organizują strajk powszechny już na dzień jutrzejszy.

Warszawa, 8. 3. (Tel. wł.) W jutrzejszą środę ma się odbyć zorganizowany przez socjalistów jednodniowy strajk powszechny w całej Polsce pod następującymi hasłami: „Przeciwko zamachowi na zdobycze społeczne klasy pracującej“, „Przeciwko obniżkom płac“, i „Przeciwko krzywdzie emerytów!“.

Sprawa von Twardowsky'ego

Moskwa, 7. 3. (PAT) Z oficjalnych kół komunikują, że dotychczasowe śledztwo w sprawie zamachu na radcę ambasady niemieckiej von Twardowsky'ego wykazało, że sprawca zamachu Stern należy do grupy terrorystycznej, wypełniającej polecenia pewnych obywateli czołowieckich.

Stern zeznał podobno, że zamach miał na celu zaostrzenie stosunków między ZSRR, a Niemcami, aby tem samem pogorszyć międzynarodową sytuację Związku Sowieckiego. Śledztwo ma być ukończone w najbliższym czasie. W stanie zdrowia Twardowsky'ego nastąpiła poprawa. Rana goi się, temperatura spada. (Ciekawo, kogo Sowiety oskarżą z pośród państw? — red.)

Dookoła konsystorza papieskiego.

W ostatnim czasie często poruszana jest sprawa zwolnienia przez Ojca św. konsystorza papieskiego, który rzekomo ma się odbyć w najbliższym czasie. Jak wiadomo, obecnie jest w toku reforma t. zw. podmiejskich (suburbicarie) stolic kardynalskich, leżących w bezpośredniej bliskości Rzymu, których biskupami są kardynałowie, wchodzący w skład św. Kolegium. Po śmierci kardynałów Vanutelli'ego i Pompili'ego stolic te nie są obsadzone. Wszystkie głosy zatem na temat bliskiego zwolnienia konsystorza są przedwczesne przed ukończeniem reorganizacji kardynalskich stolic podmiejskich.

Maraton narciarski w Zakopanem.

Zakopane, 7. 3. (PAT) Dziś w ostatnim dniu międzynarodowych zawodów narciarskich o mistrzostwo Polski odbył się narciarski bieg 50 km. Warunki na trasie wskutek odwilży były bardzo ciężkie. Pierwsze miejsce zajął Berlich (Polska) w czasie 5 godz., 15 min., 8 sek., drugie Roland (H. D. W. Czechosłowacja) w czasie 5 godz. 17 min. 2 sek., trzecie Karpel (Zakopane).

Przemówienie ministra Zaleskiego w Genewie.

Genewa, 8. 3. Na posiedzeniu komisji nadzwyczajnego zgromadzenia Ligi Narodów zabrał głos minister spraw zagranicznych Zaleski oświadczając, że jakkolwiek Polska nie ma żadnego bezpośredniego interesu politycznego na Dalekim Wschodzie, to jednak skutkiem swego położenia geograficznego jest specjalnie zainteresowana potrzebami pokoju w tej części świata i

pragnie gorąco, aby dwa wielkie narody, z którymi utrzymuje stosunki serdecznej przyjaźni i które dzieli dziś poważny zażegnanie, powróciły do stosunków niezachwianej zgody i zaufania.

Na posiedzeniu tem uczczono pamięć zmarłego min. Brianda przemówieniem przewodniczącego Hymansa oraz przerwaniem obrad na 15 minut.

Nagły wyjazd ks. prymasa Hłonda do Rzymu.

Odwiedzenie matki, — Przyjęcie u ks. biskupa Adamskiego.

Poznań, 7. 3. (PAT) J. E. ks. Prymas kardynał Hłond wyjechał niespodziewanie do Rzymu, wezwany telegraficznie przez Stolicę Apostolską.

Katowice, 7. 3. (PAT) Onegdaj o godz. 17,19 przybył do Katowic J. E. ks. kardynał Hłond. Ks. kardynał Hłond w towarzystwie

swego brata szambelana dr. Jana Hłonda odwiedził matkę swą w Słupnie pod Myśłowicami, następnie po kolacji u ks. biskupa Adamskiego, ks. Prymas odjechał w towarzystwie ks. prałata Medlewskiego do Rzymu.

2000 podejrzanym o porwanie syna Lindbergha aresztowała policja amerykańska.

Coraz to nowe poszlaki i ciągły brak sprawy.

Newy Jork, 7. 3. W poszukiwaniu za dzieckiem Lindbergha policja nowojorska aresztowała przybyłego przed trzema miesiącami do Ameryki marynarza niemieckiego Junge, który pozostawał w zażyłych stosunkach z piastunką dziecka Lindbergha. Policja zwróciła uwagę na Jungego ponieważ pierwszy anonim, pisany do Lindbergha, w którym znajdowało się żądanie okupu pisany był za angielszczyzną i częściowo gotykiem. Po przesłuchaniu Jungego zatrzymano w areszcie.

Newy Jork, 7. 3. W poszukiwaniu sprawcy porwania, które w dalszym ciągu jest sensacją dla całego Stanów Zjednoczonych, policja amerykańska aresztowała w związku z tą aferą około 2000 osób.

Po śledztwie jednak większość aresztowanych zwolniono. Pozostaje jeszcze w więzieniu b. szofer Lindbergha, który pozostawał w bliższych stosunkach z boną dziecka.

W Brooklynie aresztowany został 55-letni mężczyzna, który nadesłał do Lindbergha telegram, przyrzekając mu zwrot dziecka za wysokim okupem.

Lindbergh ustawicznie czuwa, czekając na wiadomość od tych, którzy uprowadzili jego dziecko. Ogólne poruszenie wywołała wiadomość, że Lindbergh polecił dwóm nowojorskim przywódcom świata podziemnego: Salvyi Spitali i Irvingowi Bitzowi — nawiązywanie porozumienia z szantażystami, którzy porwali jego syna.

Tragedja Śląska - dramatem Polski.

Streszczenie przemówienia senatora Wojciecha Korfantego w dniu 5 marca 1932 r. w senacie, w dyskusji nad budżetem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu powinno być ministerstwem **ekonomii narodowej** i organem czuwającym nad rozwojem całokształtu naszego życia gospodarczego. O ekonomii narodowej, poza tą Wysoką Izbą, mówi się daleko więcej, a często **gruntowniej**, niż w tych sumiennie opracowanych i odczytywanych elaboratach pp. senatorów, którymi nas się od tygodnia darzy. Zarządzenia natury gospodarczej i skarbowej obecnie panującego u nas regime'u wzbudzają **bodaj więcej niechęci** do niego, niż jego zarządzenia natury politycznej, których ukoronowaniem był **Brześć**. Sfery inteligentne naogół daleko więcej przejmują się zarządzeniami politycznymi regime'u, natomiast sfery apolityczne, gospodarcze, a szczególnie ten **prosty człowiek ulicy**, o wiele więcej przejęty jest zarządzeniami natury gospodarczej i skarbowej. Dowodem tego: codzienne zjawiska w postaci **strajków**, demonstracji, które nieraz przyoblekają się w szatę politycznego protestu.

Nieomylni...

Osobiście nie zwalam całej odpowiedzialności za dzisiejszą nędzę polską na panujący u nas regime. Jako Polakowi — leży mi na sercu **wolność, wielkość, rozwój naszego narodu** i wzrost jego powagi w rodzinie cywilizowanych narodów. Żaden system rządzenia, o ile obraca się w granicach prawa i moralności chrześcijańskiej — nie jest zgóry ani dobrym, ani złym, i nie może być traktowany jako dogmat. Tylko **obóz sanacyjny** swoje t. zw. idee jako dogmat traktuje i usiłuje je narzucić całemu społeczeństwu. Dla mnie nawet terazniejsza demokracja dogmatem nie jest, jeno relatywnie najlepszym sposobem rozwiązywania zadań politycznych i państwowych w czasach dzisiejszych. Niewykluczone jest, że mogą powstać z czasem **lepsze formy** i sposoby rządzenia od dzisiejszej demokracji. Dobrym jest zawsze ten system rządzenia, który odpowiada **genjuszowi narodu**, stopniowi jego rozwoju w danej epoce, który pobudza jego siły żywotne. Najlepszy system na nie się nie zda, jeżeli sprzeczny jest z duchem narodu, jeżeli rezultatem jego jest **rozdwojenie, rozproszkowanie społeczeństwa**, osłabienie jego woli, i ogólne zamieszanie moralne i duchowe. Mam wrażenie, że **system sanacyjny** takie właśnie rezultaty w Polsce wydał.

Złowrózbnie pełnomocnictwa.

Stoimy nieomal pięć minut przed katastrofą. Dowodem tego m. in. jest zapo-

wiedź, że rząd zażąda **nadzwyczajnych pełnomocnictw** dla Prezydenta Rzeczypospolitej. Widocznie trudności gospodarcze są tak wielkie, a **rozbieżności w łonie większości rządowej** tak duże i czas tak nagły, że rząd stracił wiarę, by mógł szukać ratunku przy pomocy posłusznej mu większości w ciałach ustawodawczych. **Odpowiedzialność** za pełnomocnictwa i ich następstwa opozycja pozostawi wyłącznie **większości sanacyjnej i rządowej**. Żądane pełnomocnictwa są **ślupem naśladowictwem przykładu niemieckiego**, aczkolwiek w Niemczech i warunki gospodarczo-społeczne, i potrzeby polityczne i skład stronnictw w parlamencie niemieckim są zupełnie inne. Ale udowodnię później, że rządy sanacyjne stałe i systematycznie ślepo naśladowały wzory niemieckie.

Na błędnym torze.

W wygodny sposób rozwiązują niektórzy mówcy istotę naszych trudności gospodarczych. Referent budżetowy, p. sen. **Szarski**, widzi przyczynę ich wyłącznie w wojnie i jej następstwach. P. poseł **Minkowski** przyczyn naszej niedoli gospodarczej doszukuje się w kryzysie agrarnym i w braku przyływu kapitału, p. sen. **Ewert**, stwierdza jako przyczynę nędzy polskiej kryzys nadmiaru, kryzys niedostatku, kryzys zaufania i kryzys walutowy. P. **Matuszewski**, b. minister skarbu, przekonywał nas na łamach Gazety Polskiej, że przyczyną kryzysu w Europie i w Polsce, jest polityka złotowa i polityka protekcyjna Zjednoczonych Stanów. Jak **Shylok** w „Kupcu Weneckim” według zdania p. **Matuszewskiego**, Ameryka żąda od

świata złota w naturze, grożąc w razie odmowy wycięciem mu kilku funtów żywego ciała. Czas udowodnił, że p. **Matuszewski** się pomylił.

Za długi łokieć.

Z kolei omawia mówca przyczynę kryzysu w Niemczech, w Stanach Zjednoczonych, w Wielkiej Brytanji i we Włoszech. Kryzys w poszczególnych państwach ma jednak wszędzie **jedną wspólną cechę**: w czasach powojennych we wszystkich państwach układano budżety jednostek, ciał samorządowych, instytucji opartych na prawie publicznym, a przezwystkiem budżety państw **nie według dochodów danych jednostek, ale według potrzeb często kroć urojonych**. Potrzeby zaś są pojęciem i rzeczą względna. O tych potrzebach w polskich ciałach ustawodawczych prowadzono namiętne dyskusje, bo zapatrywania daleko się rozchodzą co do **funduszy dyspozycyjnych, funduszy specjalnych, funduszy wyborczych, subwencji państwowych**, jak tych na „Dzień Pomorski” lub na inne instytucje sanacyjne. Dlatego stwierdzić należy, że kryzys przez nas przeżywany ma charakter nie tylko gospodarczy i finansowy, ale przede wszystkim **psychiczny i moralny**. Nie pokonamy zwycięsko naszego przesilenia, jeśli moralność, rządząca Polską, się nie zmieni.

Z różowych obłoków — w przepaść.

Bardzo rozmaicie u nas osądzano naszą siłę gospodarczą. B. premier, prof. **Bartel**, chętnie głosił w Krakowie, że rząd sanacyjny stał na ujemny bilans handlowy. Niezbyt dawno jeszcze z **bardzo miarodajnego miejsca** pod adresem opozycji powiedział, że tylko głupi bubek może twierdzić, że nie stać nas na trzymilardowy budżet. Czas wykazał, że miarodajne te czyniki grubo się myliły i że naprawdę nie stać nas na budżet większy, niż go zakreślił nasz doradca skarbowy **Hilten-Young** w granicach dwóch miliardów.

Bardzo rozmaicie też kierownicy obozu sanacyjnego określali stosunek Polski do kryzysu. Minister skarbu p. **Matuszewski** niezbyt dawno jeszcze z trybuny sejmowej głosił, że **oderwaliśmy się od kryzysu światowego**, że widnieje już nam jutrenka poprawy konjunktury gospodarczej. Prorocstwo to okazało się **grubem złudzeniem**.

Z tego rozkosznego umiesienia przedstawicieli regime'u sanacyjnego dzisiaj popadli **w przepaść rozpacz**. Filozofia rozpacz jest twierdzenie p. sen. **Szarskiego**, że z obecnej sytuacji dwa tylko są wyjścia: albo **ogólna katastrofa**, albo **wspólny wysiłek wszystkich** celem osiągnięcia poprawy, opartej na doświadczeniu o współzależności gospodarczej. Również pesymistyczne są wywody referenta budżetu przemysłu i handlu w sejmie p. **Minkowskiego**, który, omawiając aktywność **bilansu handlowego**, powiada, że najmniejsze przecoczenie w najdrobniejszym choćby atomie, najniklejsze choćby odprężenie czujności

Tak wygląda dziś w Szanghaju.

Miasto w płomieniach — po ulicach pędzą japońskie pancerniki — na mieście widać tylko wojsko — ludność cywilna uciekła w popłochu — a straty, spowodowane pożarem, idą podobno w miljardy, gdyż Szanghaj jest największą składnicą towarową Chin.

Mieczysław Jarosławski.

Miss i Murzyn

POWIEŚĆ EGZOTYCZNA.

(Ciąg dalszy.)

— Fanatycy i wraży dzicy. Nienawidzą europejczyków i uważają za świętokradztwo, kiedy ci nieczystymi stopami dotykają ich świętej ziemi. Poza tem grasują tu jeszcze handlarze żywym towarem, a ci są nie mniej niebezpieczni.

— Musi to być bardzo ciekawe dostać się pod opiekę takiego handlarza — zauważyła żartobliwie miss Daisy.

— Nie życzyłbym tego pani — sucho odparł sir Ralf.

— Ależ to nie może być niebezpieczne. Natomiast jako atrakcja wcale nie do pogardzenia — drażniła go piękna dziewczyna — przynajmniej dla pana, jako poszukującego porwanej mu w pustyni narzeczonej.

Samolot nieznacznie planował, aż wreszcie musnął raz i drugi wózkami ziemię i potoczył się po żółtym, zrzadka pokrytym agawą i aloesami piasku.

Daisy triumfująco wyskoczyła z kabiny. Sir Ralf wyniósł za nią dwa pledy i ulokował ją w cieniu palm.

A pan? — spojrzała pytająco na niego.

— Muszę wraz z Jimem obejrzeć silnik.

— To szkoda. W każdym razie niech się pan spieszy, bo przyznam się, że mam już dosyć tej przyjemności, mogłabym jechać dalej.

— Po tem kiedy pani nareszcie dopięła swego?

— Tak czy owak, proszę się spieszyć, bo, jako kontroler, mam prawo wymagać tego.

Sir Ralf bez słowa zawrócił ku aeroplanowi, gdzie Jim już pracował.

Ale miss Daisy znudzona nieruchomą pozycją w aeroplanie, nie długo pozostała na pledach. Podczas kiedy jej towarzysze zajęci byli całkowicie ma-

szyna, niepostrzeżona wdrapała się na przyległe wzgórze i z tej perspektywy oglądała przez lornetkę okolice.

Przez szkła zbliżały się ku niej piaskowe góry i rozrzucone na nich skały, a dalekie grzbiety Kaitu-Serabend i Sefid-Koh, niby rzucone gdzieś na odrywającym się od piasków horyzoncie srebrzyste koronki, migotały w słońcu bielą swych śniegów. Chwilami tylko silniejszy powiew passatu, wrywającego się z niziny rzek Heri-Rudu i Muzgabu, zawirował wzietrzalem pyłem skał i kłębem rdzawej kurzawy przesłaniał dalekie perspektywy. Wtedy z szkieł lornetki nikały rozległy krajobraz...

I zjawiały się naraż...

Jakieś rdzawo-żółte plamy, błysk dziki, niewolący. I oto coś ciężkiego spadło na Daisy, porwało ją i w oszłomieniu czuła już tylko unoszący ją bieg, głuchy tętent kopyt i świszczący wyziew chrapów końskich. Ktoś mocno trzymał ją ramieniem. Próbowala się uwolnić, krzyzcąc ale ruchy tamował uścisk ramion, a głos spadał w przepaścistą miękkość burnusa.

— To najgorsze, że nie znam zapewne ich języka — męcząca troska ogarnęła młodą dziewczynę.

II.

Lord D'Abernoon.

Nie pomogły nawoływania. Daisy ani się nie odzywała, ani nie nadchodziła. Sir Alcock z manlicherem w rękę przeszukiwał najbliższą okolicę, a Jim sążnistymi krokami, jak małpa skakał od wydmy do wydmy, padał na ziemię, szukał czegoś, przykładał ucho, słuchał, a twarz jego czarna nabierała wyrazu dzikiej grozy i zawziętości. Zdawało się, że każda chwila dodawała mu energii i sprężystości w ruchach wyrażających komuś nieznanemu.

Ani śladu.

Sir Alcock był skłonny przypuszczać, że to znów jakiś figiel przewrotnej dziewczyny, którym go chciała wystawić na próbę, więc też złożył dlonie w tubę i krzyknął w przestrzeń:

— Miss Daisy! Albo pani w ciągu pięciu minut mi się pokaże, albo... — zaryzykował ciszej — zosta-

wię panią tutaj. Zmarnowaliśmy i tak dwie godziny czasu. Aeroplan nie jest osobistym pani powozem i czekać nie może.

Następnie, zgodnie z zapowiedzią, wyjął zegarek i liczył.

Aż naraż...

— Sir! — doszedł uszu jego zdławiony, wściekły ryk Jima, który, wychyliwszy się z poza złomów skalnych, dawał mu jednocześnie przywołujące znaki.

Sir Ralf schował zegarek, uspokoił się znacznie i lekkim krokiem podążył w stronę Jima.

— Sir! Oto ich ślady. Dwóch jeźdźców!

Alcock patrzył rozszerzonym wzrokiem.

— Piasek jeszcze się osypuje w niektórych wło-

bieniach. Pędzili galopem.

— Przypuszczasz, Jim, że to...?

— Derwisze! Nie jedna dziewczyna z naszego

szczępu w Afryce zginęła w ten sposób.

— Myślisz, że mogą zrobić jakąś krzywdę miss

Daisy?

— Nie jestem od myślenia, sir, ale mów prędzej

co zrobić — drżał niepokojem.

— Oczywiście dopędzimy ich, odbierzemy miss Daisy i damy im odpowiednią nauczkę — ścisnął manlicher. — Tu w pustyni nawet nikt nie będzie

wiedział.

— Dopędzimy? Ale jak?

— Jak?! Cóż za naiwność, Jim?! Mamy najlepszy środek lokomocji do rozporządzenia, a ty się pytasz jeszcze.

— Sir, aeroplanem nie można dopędzać konia w pustyni, tembardziej, jeżeli go się nie widzi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

w odniesieniu do bilansu handlowego równać się musi zlekceważeniu zasady nienużalności naszej waluty i naszej równowagi budżetowej. Aktywność naszego bilansu handlowego nie tylko od nas zależy. Ratunek p. Minkowski widzi w spotęgowaniu aktywności sfer gospodarczych i w międzynarodowym porozumieniu, dotyczącym eksportu. Aktywność życia gospodarczego nie ożywia się i przy niezmienionych warunkach i nadal upadać musi. Porozumienie co do naszego eksportu i utrzymania rynków zbytu zależy od naszych partnerów. My chcemy, ale partnerzy zbyt nie są nie kwapią, bo są i bogatsi od nas i uzyskali takie fory, że im do porozumienia nie śpieszą.

Oto minister!

Frazezem jest twierdzenie, że kryzys nasz jest tylko odbłaskiem przesilenia światowego i że nasze czynniki żadnej nie ponoszą odpowiedzialności za to, co u nas się dzieje. Wskutek niewłaściwych i niedopuszczalnych ingerencji ze strony odpowiedzialnych czynników, kryzys nasz niepotrzebnie się zaognił, pogłębił i zaostriżł. Wstydliwie przyznaje to p. sen. Ewert, lecz oharca odpowiedzialnością społeczeństwo. Szczerszym okazał się w sejmie p. minister Janta-Polczyński, który otwarcie przyznał, że główną przyczyną naszej katastrofy gospodarczej jest fakt, że w Polsce nie wie się, czego się chce i do czego się idzie. Dotyczyć to musi przede wszystkim tych, którzy wzięli na siebie odpowiedzialność za państwo i jego politykę gospodarczą.

Amerykański spryciarz.

Dobra polityka polega na dobrej ocenie zjawisk przed naszymi oczami się pojawiających, oraz na zdolności przewidywania przyszłych wypadków. W ciągu sześciolatnich rządów obóz sanacji moralnej złożył niezbitą dowodząca zupełnej niezdolności w tym kierunku. Przytaczam kilka przykładów. Gdy w Niemczech nastąpił krach finansowy, organ sanacyjnego obozu — „Gazeta Polska” — popadała nieomal w szal radości, nie rozumiała tego, że mimo wojny gospodarczej z Niemcami zależność naszego życia gospodarczego od Berlina jest wielka. Mimo szumnych frazesów nie zdaliśmy się od niej wyzwolić. Berlińskie banki dotąd jeszcze niestety finansują nasz wielki przemysł na Śląsku, Berlin dyskontował większą część wexlii sowieckich, które miały być naszym przedsiębiorstwem, za wykonane towary. Skutki krachu niemieckiego odczuliśmy i my, dosadnie. Inny przykład: moratorium Hoovera rząd sanacyjny przez usta naszego ambasadora w Stanach Zjednoczonych, p. Filipowicza, potraktował jako wielkie dobrodzieństwo dla Europy i dla Polski. Widział w nim tylko ulgę kilkudziesięciomilionową w splatach naszych długów zagranicznych, a moratorium Hoovera było szrapniem, rzuconym do Europy, który załamał nietylko finanse niemieckie, ale i funt i waluty skandynawskie, i koronę austriacką i peno węgierskie. Konkuruje z nami napody uzyskały premię eksportową, zamknęły się dla nas w znacznym stopniu zagraniczne rynki zbytu, skurczył się nasz eksport i zrodziło się wielkie niebezpieczeństwo dla aktywności bilansu handlowego, a z nim razem dla stałości naszej waluty i równowagi budżetowej.

Cyfra, których nie wolno lekceważyć.

Kraj taki, jak nasz, kraj o małych potrzebach, o niskim rozwoju gospodarczym, przyzwyczajony do biedy, najpóźniej odczuwa perturbacje gospodarcze w świecie i najsłabiej powinien przeżywać kryzysy. Jeśli mimo to przesilenie u nas jest tak ostre i głębokie, to jest to wynikiem niewczesnych ingerencji czynników rządowych i niezdolności zrozumienia zjawisk gospodarczych. Pociąganie się statystykami o rzekomej małej liczbie naszych bezrobotnych w stosunku do innych krajów jest oklamywaniem siebie i uciekaniem się pod opiekę tej złudnej i sprzedanej pani, jaka jest statystyka. Stosunek naszych bezrobotnych do liczby zatrudnionych w przemyśle należy do najwzwyższych w Europie. Na Śląsku jedna trzecia ludności jest bez pracy, a pozostała część pracuje tylko częściowo. Nie będę mówił szczegółowo o zagadnieniu Śląska, bo rozwiązał je w prosty sposób poprzedni mówca, p. sen. Pawelec. Znamienne jest dla klubu sanacyjnego, że w chwili tak tragicznej dla Śląska i Państwa wysłał na trybunę takiego znawcę życia gospodarczego, jak p. Pawelec. Dla charakterystyki sytuacji na Śląsku przytaczam fakt, że w styczniu produkcja naszego przemysłu żelaznego wynosiła zaledwie 20% produkcji przewidzianej. Produkcja węgla w ostatnim czasie gwałtownie zaczyna spadać, bo nasze pozakonwencyjne rynki zbytu są w najwyższym stopniu zagrożone.

Owcy pęd.

W POWODZI DŁUGÓW.

Sociolog francuski Tarde tłumaczył wszystkie zjawiska socjologiczne naśla-

Z GDYNI I WYBRZEŻA.

W sprawie wywozu ziemniaków.

W Gdyni odbyła się konferencja w sprawie wywozu ziemniaków, zwołana przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Gdyni i Państwowy Instytut Eksportowy. W konferencji wzięli udział przedstawiciele firm eksportowych oraz przedsiębiorstw żeglugowych, spedycyjnych i maklerskich w Gdyni, jak również delegaci Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu i Bydgoszczy, Pomorskiej i Wielkopolskiej Izby Rolniczej, banków prywatnych i rządowych, Urzędu Morskiego, Rady Interesentów Portu w Gdyni i Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych.

Omawiano możliwości eksportu ziemniaków do Anglii, Holandji, Belgji i Francji.

Konferencja postanowiła:

1. Zwrócić się do Ministerstwa Rolnictwa z prośbą o przeprowadzenie wśród producentów propagandy w kierunku ujednostajnienia metod pro-

dukcyj ziemniaków i hodowania odmian, mających najlepszy zhyt zagranicą.

2. Zwrócić się do rządu, aby przy finansowaniu eksportu uwzględniano również eksport ziemniaków przez otwarcie kredytów, z których możnaby korzystać pod zastaw dokumentów przewozowych.

3. Zwrócić się do Ministerstwa Komunikacji o zmianę taryfy kolejowej, która umożliwiła eksport ziemniaków przez Gdynię, przez którą eksporterzy pragną jaknajintensywniej wywozić.

4. Uchwalono ustalić za pośrednictwem Państwowego Instytutu Eksportowego formę kontraktów ziemniaczanych dla transakcyj eksportowych do Anglii.

5. Podkreślono konieczność ustanowienia w Gdyni zaprzysiężonych eksportów Izby Przemysłowo-Handlowej dla dokonywania kontroli ziemniaków eksportowanych.

Z życia polskiej młodzieży akademickiej w Gdańsku.

„Korab“.

W związku z pewnymi posunięciami na terenie akademickim, zwołał Związek studentów-Polaków techniki okrętowej „Korab“ nadzwyczajne walne zebranie swych członków celem poinformowania ich z pewnymi posunięciami zarządu Związku. Postanowiono utworzyć wydział prasowo-propagandowy oraz wziąć żywy udział w pracach nowo utworzonego Akademickiego Związku Morskiego.

Akademickie Koło Misyjne.

Przy Seodalicji Marjańskiej istnieje od roku 1927 Akademickie Koło Misyjne, które w listopadzie bież. roku gościło będzie VI. Ogólnopolski zjazd delegatów akadem kół misyjnych.

Celem należytego przygotowania tej imprezy, która tutaj w Gdańsku będzie miała niemałe znaczenie propagandowe dla polskości i katolicyzmu — zawiązał się komitet organizacyjny zjazdu w liczbie pięciu kolegów.

Program zjazdu przewiduje uroczyste inauguracyjne nabożeństwo w katedrze w Oliwie i akademję w „Danziger Hofie“, trzydniowe obrady w Czytelni Domu Akademickiego i zamknięcie zjazdu zebraniem towarzyskim w lokalach Klubu Polskiego.

Przewidziany jest udział zęora 10% de-

legatów. W czwartym dniu Zjazdu ma się odbyć wycieczka wspólna do Gdyni.

Akademicki Związek Morski.

Przyglądając się wysiłkom naszym nad utrwaleniem dostępu do morza, a równocześnie zdając sobie dokładnie sprawę z ważności terenu akademickiego pełnego entuzjazmu i teoretyczności; musimy dojść do wniosku, że propaganda i stosowanie w życiu zagadnień morskich powinna się w pierwszym rzędzie opierać na szkołach i akademikach.

Wychodząc z tego słusznego założenia pewna część młodzieży akademickiej przystąpiła do stworzenia organizacji, która będąc odpowiednikiem Ligi Morskiej i Kolonjalnej spełniłaby między innymi następujące postulaty:

1) pogłębienie znajomości zagadnień morskich i powiązanie ich z zakresem naukowych i fachowych zainteresowań akademików,

2) propagowanie żeglarskiej turystyki morskiej,

3) nawiązanie stosunków z akademickimi i organizacjami państw bałtyckich ze szczególnym uwzględnieniem propagandy polskiego morza.

Tak pomyślana organizacja powstała już w Warszawie. Krakowie i koleje

zawiązała się u właściwych inicjatorów to jest w Gdańsku.

Powstał oddział gdański Akademickiego Związku Morskiego. Zarząd powyższego Związku został obrany w następującym składzie: prezes kol. Bartoszczyk (prezes Bratniej Pomocy), członkowie zarządu kol. kol. Maciejewski Wł., Międzybrodzki Z., Jakubczyk J., Sadowy Zdz. (wszyscy z Korabia).

Do komisji rewizyjnej wybrano kol. kol. B. Racinińskiego (Korab), W. Urbanowicza (Korab) i O. Jabłońskiego (Korab), pozatem wybrano sąd koleżeńcki w składzie kol. kol.: Dzdowski, Niemiec, (Korab) i Piechowski. Zgłosiło swe przystąpienie do Związku 36 kolegów.

Rekolekcje akademickie w Gdańsku

Dorocznym zwyczajem odbędą się na zakończenie zimowego półrocza szkolnego, w dniach od 10 do 13 marca br., zorganizowane przez Sodalicję Marjańską Akademików, rekolekcje otwarte dla ogółu młodzieży akademickiej. Nauki odbywać się będą w Czytelni Domu Akademickiego we Wrzeszczu, Heeresanger 11 trzy razy dziennie, o godz. 9-tej, 14-tej i 20-tej. Rekolekcje rozpoczyna się więc w czwartek, 10 bm., o godz. 9-tej, a zakończą się w sobotę spowiedzią wielkanocną o godz. 17-tej i w niedzielę wspólnym nabożeństwem o 8-mej w kościele św. Stanisława we Wrzeszczu.

Ćwiczenia duchowe poprowadzi O. B. Szopiński T. J. z Poznania, który w czasie zeszłorocznych rekolekcji miał możliwość wykazać wielką znajomość duszy młodzieży i nadzwyczajną umiejętność prowadzenia wszechstronnej dyskusji.

Za redakcję tego działu odpowiedzialny: Mieczysław Mistat, Gdynia, Świętojańska 1232.

10 zł Gdynia (4180) „Swat z nad morza“, skrytka 116, wysyła najaktualniejsze dziś oferty matrymonjalne

Prenumeracje
DZIENNIK BYDGOSKI

Przejechany przez pociąg.

W odległości 800 metrów od stacji Kowalewo znaleziono na torze zwłoki młodego człowieka. Jak ustalono, są to zwłoki 23-letniego Stefana Grunińskiego z Gronowa, pow. toruńskiego, który przejechany był przez pociąg. Narazie nie stwierdzono czy chodzi tu o wypadek nieszczęśliwy czy też o samobójstwo.

Podboje niemieckiego kapitału.

Sytuacja na Śląsku staje się także dlatego tak groźna dla interesów Państwa, że ingerencja naszego zachodniego sąsiada w nasze wewnętrzne stosunki, a szczególnie w nasz życie gospodarcze — stale wzrasta. Bez spóstrzeżenia przeszła u nas wiadomość o sanacji D-banków przez rząd niemiecki. Ma on w decydujących bankach zupełną przewagę. Banki te do dnia dzisiejszego finansują przemysł górnośląski, bo kapitał francuski się spłoszył. Możliwość ingerencji rządu niemieckiego w nasze sprawy gospodarcze w tych warunkach jest niezmiernie wielka. Równocześnie spóstrzegamy drugie zjawisko: rząd niemiecki, poza naszą granicą, na Śląsku Opolskim skupuje udziały w przedsiębiorstwach wielkiego przemysłu, by mieć w nim decydujący głos. Te przedsiębiorstwa po stronie niemieckiej mają swoje siostrzane towarzystwa po stronie polskiej, łączą je osoby właściciele. Rząd niemiecki, nabywając decydujący głos w towarzystwach po stronie niemieckiej, wobec powikłań interesów jednej strony z drugą będzie miał również wielką możliwość ingerencji w nasze życie gospodarcze. Wyzyska je niezawodnie celem zapewnienia sobie najlepszych kawałków na rynkach zagranicznych, gdzie konkurujemy z Niemcami. Będzie miał więc możliwość oddziaływania na nasz bilans handlowy, na stałość naszej waluty, na całe nasze życie gospodarcze i życie społeczne. Żałuję, że nie mam czasu więcej uwagi tym rzeczom poświęcić.

Ściemnia się coraz bardziej...

Jeśli chodzi o utrzymanie naszych rynków skandynawskich przy pomocy dum-

pingowego eksportu, to sytuacja staje się beznadziejna. Zdewaluowany funt szterling w rękach mocnego finansowo Anglika, protekcyjna polityka angielska spychają nas gwałtownie z rynku skandynawskiego, jesteśmy za biedni, by go utrzymać. Przemysł śląski liczy się z tym faktem, a dowodem tego jest zamiar zredukowania dalszych 30.000 górników. 20.000 już zawisło w powietrzu, dalsze 10.000 utracą pracę w najbliższym czasie. Gdy nastąpi pierwsza obniżka płac o 8% zapewniano, że chodzi o ochronę robotnika od dalszych redukcji i utrzymaniu rynków zbytu. Życie wykazało, że rachuby te okazały się mylnymi. Coraz gwałtowniej pojawia się potrzeba przestawienia się stopniowego naszego przemysłu na rynek wewnętrzny. Jeśli to nie nastąpi we wskazanym czasie, nastąpi nietylko katastrofa gospodarcza, ale i finansowa i skarbowa. Przy gwałtownym przestawianiu się na rynek wewnętrzny w gospodarce skarbowej powstanie luka, którą zapchać będzie można tylko pożyczką zagraniczną. Tej pożyczki zagranicznej Polska przy obecnym regimie nie otrzyma. Jest więc periculum in mora. Grozi katastrofa nietylko Śląskowi, ale i całemu Państwu.

Oto streszczona mowa senatora Korfantego. Po poznaniu treści tem większe ogarnia zdumienie, że właśnie gdy takie padają zarzuty, fakty i ostrzeżenia — rząd, odpowiedzialny za państwo, świeci w senacie manifestacyjnie nieobecnością. W ten sposób nie zatrza się prawdy i nie uniknie niebezpieczeństwa. Słowa sen. Korfantego zapadną głęboko w duszę narodu — a o to przede wszystkim chodzi

Czy Polska będzie nadal przedmurzem chrześcijaństwa?

Bzdury i nonsensy „Wiadomości Literackich“ o prawie kanonicznym, dotyczącem małżeństwa.

I.

Cisza przed burzą.

Dyskusja na temat projektu ustawy małżeńskiej, opracowanego przez komisję kodyfikacyjną, w ostatnim czasie nieco przychłama. Optymizm (różowo patrząc) zdawałby się mogło, że rząd przeląkł się twardej i nieugiętej postawy społeczeństwa katolickiego i że ważną tę sprawę zepchnął na plan drugi.

Tymczasem są to tylko pozory, a wiadomo, że pozory bardzo często mylą i zawodzą. Częściowe odzeganie się rządu od projektu komisji kodyfikacyjnej, ludzi patrzających chłodno i trzeźwo na wszystko, co się u nas i wokoło nas dzieje, nie przekonuje i przekonać nie może. Rząd i społeczeństwo znają dokładnie treść projektu ustawy małżeńskiej i wiedzą bardzo dobrze o tem, jak się doń ustosunkować.

Społeczeństwo katolickie z duchowieństwem na czele zajęło w tej sprawie jasne i niedwuznaczne stanowisko potępiające, zaś rząd nie kwapi się wcale z wypowiedzeniem swego zdania.

Niechaj atoli nikt nie sądzi, że sprawa ta została pogrzebana i że nie ujrzy już światła dziennego. Wszysko raczej przemawia za tem, że żyjemy w okresie ciszy przed burzą, która rychlej czy później nastąpi i według wszelkiego prawdopodobieństwa rozpęta się z niesłychaną gwałtownością.

Czarne chmury nad Polską.

Poprzez kraj nasz idzie silnym pędem prąd antychrześcijański i antykatolicki, prąd masonski i bolszewicki. Każdy niemal dzień przynosi nowe wypadki podjadkowej roboty wrogów Kościoła i moralności chrześcijańskiej, wypadki, które w jasny sposób oświetlają torowanie drogi Antychrystowi w Polsce.

Kto ma oczy ku patrzeniu a uszy ku słyszeniu, ten widzi i słyszy, że rola Polski jako przedmurza chrześcijaństwa się kończy, a poprzez kraj cały idzie duch nowoczesnego pogaństwa, uwidoczniającego się na każdym kroku i przy każdej sposobności, zwłaszcza tam, gdzie Kościół katolicki wysoko dźwiz swój sztandar.

Komu się zdawało, że Polska, której Konstytucja najwyraźniej wyznacza religiję katolicką pierwsze i naczelną miejsce wśród innych wyznań, nie może stać się terenem wojny religijnej, ten niewątpliwie wyżył się w tym względzie złudzeń, gdy dowiedział się o takich przedłożeniach urzędowych, jak projekt ustawy małżeńskiej, projekt ustawy szkolnej itd.

Czarne chmury, kłębiące się nad Polską, są więc zjawiskiem groźnym, zwiastującym nam przyszłość straszna. Im więcej zbliżają się ku nam, tem są gęstsze i czarniejsze.

Kościół Chrystusowy tych chmur się nie lęka, albowiem i bramy piekielne go nie zwyciężą, ale niebezpieczeństwo wielkie grozi Polsce, tej Polsce, o której papież z dumą zawsze mawiał „Polonia semper fidelis“ („Polska zawsze wierna“).

Ofenzywa antykatolicka na całej linii.

Od pewnego czasu „Wiadomości Literackie“ rozpoczęły zaciętą walkę przeciwko Kościołowi katolickiemu i jego urządzeniom, co wydaje się tem dziwniejszem, że otrzymują one znaczną subwencję z fundusów państwowych. Zwłaszcza Boy-Zeleński, znany propagator „poradni macierzyńskiej“ i zbożeń płciowych, na łamach „Wiad. Lit.“ nie cofa się przed najwstrętniejszymi atakami na Kościół i duchowieństwo katolickie.

Ostatnio Boyowi-Zeleńskiemu doskoczył z pomocą p. I. E. Skiwski, który w ostatnim numerze „Wiad. Lit.“ umieścił na całej pierwszej stronie sążnisty artykuł pod tytułem: „Życie ułatwione — po tamtej stronie“.

W artykule tym p. Skiwski wystąpił ja-

ko gorący zwolennik i obrońca projektu ustawy małżeńskiej, opracowanego przez komisję kodyfikacyjną. Znając tendencję żydowsko-masonskiego tygodnika warszawskiego, nie widzieliśmy w tem nic nadzwyczajnego, gdyby nie to, że p. Skiwski wystąpił zarazem w roli pogromcy prawa kanonicznego, o którym akurat ma takie pojęcie, jak wilk o gwiazdach.

Najlepiej byłoby nad artykułem p. Skiwskiego przejść do porządku dziennego, ze względu na to jednak, że wśród pewnych sfer panują również błędne i fałszywe pojęcia o prawie kanonicznym, odnoszącem się do małżeństwa, zamierzamy nieco bliżej przyjrzeć się artykułowi p. S.

Do jakiego stopnia nienawiści i zacieźtrzewienia względem Kościoła i duchowieństwa katolickiego doszedł p. Skiwski i jaką nieznajomością prawa kanonicznego, na które się powołuje, on grzeszy, świadczy fakt, że p. S. z dziecinną naiwnością twierdzi, iż nie projekt ustawy małżeńskiej opracowany przez komisję kodyfikacyjną, lecz kodeks kanoniczny rozbija małżeństwo i pozwala na katolickie małżeństwa na próbę, a dzieci rzuca na poniewierkę?

Tych kilka słów wyjętych z artykułu p. Skiwskiego dosadnie charakteryzuje wartość twierdzeń jego, które należycie oświetlimy w następnych artykułach.

F.

Przy bólach nerwowych i głowy

należy niezwłocznie zastosować tabletki Togał, które skutecznie uśmierzają te bóle, nie wywierając żadnego szkodliwego wpływu na serce, żołądek i inne organy. Spróbujcie i przekonajcie się sami, lecz żądajcie we własnym interesie tylko oryginalnych tabletek Togał. Do nabycia we wszystkich aptekach.

Sztuczna wyspa na Atlantyku.

W tych dniach przystąpiono do prac wzniesienia sztucznej wyspy, która będzie miejscem odpoczynku dla samolotów, lecących z Europy do Ameryki Południowej.

„Sztuczna wyspa“ będzie się znajdowała na połowie drogi pomiędzy brzożami Afryki i Południowej Ameryki. „Wyspa“ narazie będzie się składała ze statku, na którym będą urządzone hangary i warsztaty. (KZ).

Z namiętności do kart - zamordował i podpalił.

Zbrodniczy pisarz węgierski zawisł na szubienicy.

Sąd doraźny w Budapeszcie rozpatrywał sprawę pisarza Tichy'ego, który zamordował notariusza Racke'ę'a i podpalił jego biuro.

Podsądny, zupełnie złamany moralnie, odpowiadał na pytania przewodniczącego, że poczuwa się do winy. Ogień podłożył, aby zatrzeć ślady morderstwa. Wlmał się jednak do domu notariusza bez zamiarów morderczych, chciał tylko rozbić kasę i zrabować pieniądze. Musiał je zdobyć za wszelką cenę, bo wskutek namiętności do kart. znalazł się w ciężkim położeniu. Chciał koniecznie zwrócić ciotce 100 pengő, które wziął bez jej wiedzy.

Tichy opisał szczegółowo, jak nota-

rjusz złapał go na gorącym uczynku. Odkryty

zadał mu w głowę cios siekierą,

którą właśnie operował kasę. Notariusz wołając rozpaczliwie o pomoc, rzucił się do ucieczki. Tichy ścigał go po pokojach i masakrował siekierą. Gdy ofiara już upadła, podniecony przestępca ponawiał tak długo uderzenia, aż przekonał się, że Racke'ę już nie żyje. — Tichy wyjął z kieszeni nieszczęśliwego klucze, otworzył kasę,

zabrał pieniądze, a potem zgarnął na kupę akta i podpalił mieszkanie.

Szczupłe grono osób, powołanych na świadków, nie wniosło do rozprawy za-

dnych momentów istotnych. Lekarze rzeczoznawcy oświadczyli, że notariusz otrzymał 69 ran nie tylko ciętych, ale i klutych. Oskarżony podtrzymał jednak swoje zeznania, że używał tylko siekiery. Przewodniczący zadał wobec tego pytanie, czy Tichy naprawdę sam popełnił zbrodnię, ale otrzymał odpowiedź, że nikogo więcej tam nie było. Psychjatrzy orzekli, iż morderca jest w pełni odpowiedzialny za swój czyn.

Po trzygodzinnej naradzie sąd doraźny, skazał pisarza na

śmierć przez powieszenie za morderstwo i podpalenie.

Wyrok miał być wykonany w dwie godziny po ogłoszeniu. Morderca spokojnie wysłuchał tej decyzji i przyjął ją do wiadomości. Z sali sądowej zaprowadzono go do budapeszteńskiego więzienia zbiorowego. W tej ostatniej wędrówce po mieście towarzyszył mu ksiądz — Franciszkanin, który go wypowiadał i zaopatrzył świętymi sakramentami, Tichy prosił duchownego o przekazanie

ostatnich pozdrowień rodzicom, których prosił o przebaczenie mu hańby,

jaką sęgnął na rodzinę swym czynem. Sam pogodził się z losem, przyznając, że nań zasłużył.

W więzieniu wzniesiono tymczasem szubienicę. Kiedy zbrodniarza wyprawdzono na podwórze więzienną, poślubił na widok jej, jak trup i zaczął drzeć na całym ciele. W chwili nakładania stryczka na szyję wydał jakiś nieartykułowany okrzyk. W kwadrans później lekarz sądowy stwierdził śmierć.

Straszne skutki „zabawy w wieprza“.

Ohydny czyn 6-letniego chłopca.

Warszawa. Wstrząsający wypadek wydarzył się w Szczuczynie. Gospodarz miejscowy Falczyński zabijał wieprza. Operacji tej przypatrywało się troje dzieci Falczyńskiego sześciolatni i dwuletni chłopak, oraz czteroletnia dziewczynka.

Kiedy Falczyński wyjechał do miasta 6-letni Antos zaproponował 4-letniej siostrzytce zabawę w wieprza. Dzieci zgodziły się na to, a wówczas Antos uderzył młotkiem po głowie siostrzytkę, poczem porąbał ją na drobne kawałki, posypał solą i ułożył w misie.

Gdy rodzice wrócili do domu matka na widok ohydnygo czynu dostała ataku serca i zmarła na miejscu, ojciec zaś dostał pomieszania zmysłów.

Przeciw wyzyskowi elektrycznemu.

Częstochowa, 7. 3. (PAT). Walka o obniżkę cen prądu zaostrza się coraz bardziej. Zrzeszenie abonentów projektuje proklamowanie bezwzględnego 100% bojkotu prądu elektrycznego od środy przyszłego tygodnia.

Stuletni lekarz opowiada o swoich przygodach.

W czasie oblężenia Paryża jadano szczury.

Francuska Akademia Medycyny przystosowuje na listopad br. niezwykłą uroczystość. Honorowy prezes Akademii, prof. Gueniot, święcić będzie 15 listopada 100-lecie swoich urodzin. Fakt ten będąc dobrą reklamą dla medycyny, musi być odpowiednio uczczony. Stuletni starzec, który nie stracił jeszcze nic energii życiowej i bierze udział w posiedzeniach akademii, opowiedział przed kilku dniami swoim kolegom niektó-

re swoje wspomnienia. Mówił o zdobyciu Algieru i przypomniał, jak głębokie wrażenie wywarła rewolucja roku 1848.

Odczytał następnie kilka listów z czasów oblężenia Paryża w latach 1870—71. Był wówczas kierownikiem placu opatrunkowego w południowej dzielnicy Paryża. Mieścił się z swoimi rannymi w szopie i skarżył się u władz wojskowych na nietrwałość jego lazaretu. „Niech się pan nie boi“, odpowiedziano mu — „wobec słabości ścian kule armatnie przebijają je na wylot, nie wyrządzają żadnej szkody“.

Profesor opowiedział następnie, że w czasie oblężenia Paryża jadł na równi

z innymi szczury, które figurowały wówczas na spisach potraw w restauracjach jako „indyjskie wiewiórki“. Jadł również psie mięso, ale nie miało ono dobrego smaku.

Długowieczność zawdzięcza temu, że pracował zawsze dużo, a przedewszystkiem prowadził regularne życie. Resztę zrobiła natura.

Harakiri pijaka.

Niejaki Drewniak Stefan w Łodzi przywiózł ze szpitala swą chorą żonę i z tej racji podpił sobie. Gdy żona zauważyła to, poczęła mu czynić wymówki, co tak zdenerwowało Drewniaka, iż wziął nóż kuchenny, udał się do komórki i tam wbił go sobie w brzuch, a następnie silnym pociąganiem wypruł wnętrzności.

Rannego znaleźli sąsiedzi zaalarmowani jękami. Wezwano pogotowie ratunkowe, które przewiozło denata w stanie ciężkim do szpitala.

Ludendorff — wrogiem chrześcijaństwa.

Monachjum, 8. 3. (tel. wł.) Tutejszy sąd rozpatrywał skargę, wniesioną przeciw ks. biskupowi dr. Buchbergerowi z Ratzbony o obrazę. W toku rozprawy ujawniono następujący stan rzeczy. Żona Ludendorffa wydała książkę pod tytułem „Zbawienie“. W książce tej znalazły się zwroty, które z punktu widzenia już nie tylko katolickiego, ale i chrześcijańskiego uchodzą muszą za herezję. Utwory te poddał ks. biskup dr.

Buchberger publicznie ostrej krytyce, w której Ludendorff i jego małżonka dopatrzili się obrażę.

Sąd uznał, że książki, wydane przez oskarżycieli, podawają chrześcijaństwo i oparte na niem instytucje w pogardę, i że ks. biskup dr. Buchberger wystąpił w obronie uprawnionych a zagrożonych moralnych interesów.

Ex-generał Ludendorff oczywiście proces przegrał.

Jeszcze jeden dezertjer Piastowy.

Posel Fidelus wystąpił z klubu Stronictwa Ludowego. Krążą pogłoski, że dotychczasowi sececjonści ze Stronictwa Ludowego utworzą na terenie Sejmu oddzielny klub.

Z WIELKOPOLSKI I POMORZA

Z posiedzenia rady miejskiej w Inowrocławiu.

Posiedzenie budżetowe rady miejskiej zajął przewodniczący p. mec. Przybyszewski. Prezydent miasta p. A. Jankowski wprowadził inż. Hewelta w urząd płatnego radcy miejskiego.

Następnie na wniosek referenta radnego Tu-szyńskiego wybrano członków rady Komunalnej Kasy Oszczędności m. Inowrocławia: dyr. Kreisnera, J. Dziocha i Gotowale. Na wniosek radnego Lisiockiego uchwalono zakupić od p. Salomei Czapl i w Rabinie 15 morgów ziemi, placąc jej po 600 zł za morgę. Następnie na rzeczowe wyjaśnienie radnego Dziocha uchwalono zmienić uchwałę rady w sprawie podatku od budynków. Jak wiadomo, w sprawie podatku od elektryczności wiele miast w Polsce protestuje bardzo radykalnie, co budziło i w Inowro-

clawiu falę niezadowolenia. Rada miejska, biorąc pod uwagę dzisiejszy kryzys, uchwalila nie pobierać podatku komunalnego do państwowego podatku od elektryczności. Poza to zmniejszono cenę prądu elektrycznego z 70 gr na 64 gr. Sprawozdanie ze zjazdu gospodarczego Związku Miast Wielkopolskich w Tczewie i w Gdyni zdał radny Klimecki, a z sejmiku Komunalnego Związku Kredytowego w Poznaniu radny dyr. Kreisner.

Budżet omówił prezydent p. Jankowski, który w bardzo jasnej i rzeczowej formie przedstawił wszystkie podstawy, na jakich Magistrat się opierał przy opracowaniu budżetu na r. 1932-33, wyjaśniając cyfrową sytuację gospodarczą naszego miasta od roku 1924 do chwili bieżącej.

Budżet administracyjny przedłożony przez magistrat jest o 12,2 procent mniejszy od zeszłorocznego, a komisja finansowa poczyniła zmiany o sumę 30.000 zł, tj. o 1,78 proc. odnośnie całego preliminarza. Budżet uchwalono w ogólnej sumie 3426246 zł, czyli mniejszy od zeszłorocznego o 630000 zł. Dokonano więc oszczędności tam, gdzie się dało i w tych działach, w których ograniczenie nie wpłynęło na szkodę ogólnej administracji gminy naszego miasta. Według dokonanych określeń budżet przedstawia się za rok 1932-33 w dochodach i rozchodach jak następuje:

List z Gdyni do Chojnic wędrował trzy lata i trzy miesiące.

Chojnice. Dnia 2 marca br. doręczono pe-wnemu chojnickiemu obywatelowi list, który został w dniu 12 grudnia 1928 roku wysłany z Gdyni na Pomorze. List ten doszedł do adresata pożytki już od starości lecz cały.

Należy tu podkreślić sumiennosc naszej poczty, która, aczkolwiek z wielkimi opóźnieniami, list adresatowi dostarczyła!

Sromotna klęska posła Ciszaka w Chojnicach.

Robotnicy dali mu należytą odprawę. — Ciszaka nazwano „zdrajcą, złodziejem, warcholą i polskim Hitlerem”.

(Od własnego korespondenta „Dzien. Bydg.”).

Chojnice, 6. 3. Dziś w południe odbyło się zebranie czy wiec, zwołany przez posła Ciszaka, należącego do partii B. B. S., występującego obecnie pod firmą Związku Zawodowców, którego przedstawicielem na Chojnice jest p. Fons, o którym swego czasu pisaliśmy.

Zgromadziło się w sali hotelu Centralnego około 400 osób. Kiedy na scenie ukazał się poseł Ciszak i zaczął wygłaszać referat o „radosnej twórczości geniusza”, odezwały się głosy: „precz z nim”, „precz z Bebe”, „na pobytbel z sanacją” etc. Tak też było prawie podczas jego „referatu”, z którego słuchacze do rozpuku się śmiali. Odnosiło się wrażenie, że się jest na przedstawieniu jakiegoś „czarodzieja” który chce coś pokazać, a nie umie. Posła Ciszaka wysmiano i wyszydano. Zarzucono mu, że: „jest zdrajcą, że w mieszkaniu swej matki święte obrazy ze ścian zrywał, że jest złodziejem, szubrawką, polskim Hitlerem” etc.

Otworzono dyskusję. Przemawiał najpierw p. Broda, który zarzucił referentowi, że jest warcholą, poczem zabrał głos robotnik Ropel-ła, który scharakteryzował rolę Ciszaka, nazywając go „polskim Hitlerem”, co wywołało w

sali nicopisaną wesołość. Przemawiającemu również niejakiemu Rybarskiemu odebrano głos z powodu ostrej krytyki pod adresem Ciszakowców. To spowodowało, że na sali powstało oburzenie, które zamieniło się na wielką awanturę, tak że musiano wiec rozwiązać. Ku wielkiej radości zebranych, p. Ciszak oświadczył, że już więcej do Chojnic nie zawita.

Sensacyjne wykrycie szajki włamywaczy w Chojnicach.

Włamywaczami okazali się członkowie miejscowego „Strzelca”.

(Od własnego korespondenta „Dzien. Bydg.”).

Chojnice, 6. 3. W ostatnim czasie dokonano w naszym mieście szeregu kradzieży z włamaniem. Jeszcze świeżo w pamięci są śmiełe włamanie do krawca Ottona Weilandta przy ul. Dworcowej, włamanie u rzeźnika Stachowicza przy ul. Warszawskiej, kradzież w Strzelnicy u p. Rożka, włamanie do magazynu spedytora p. Nowackiego i wiele innych. Wszelkie poszukiwania policji za sprawcami pozostały bez wyniku.

Dopiero teraz wpadła policja na trop dobrze zamaskowanej szajki włamywaczy, którą udało się w całości zlikwidować. Przeprowadzona rewizja w mieszkaniu wdowy Polaszkowej dała dobry rezultat. Zdołano częściowo odnaleźć skradzione rzeczy i poszkodowanym zwrócić.

Policja aresztowała całą szajkę i osadziła ją w więzieniu. Są to: Tomasz Jeszke, Bolesław Piekarski, Jan Polaszek, jego matka Helena Polaszkowa wdowa i Jan Brygemann. Należą oni do miejscowego „Strzelca” i znani są w Chojnicach jako wyrzutki społeczeństwa. Skradzione kielbasy u p. Stachowicza przyniesiono do świetlicy „strzeleckiej” i tam ją z apetytem zjadano, jak również skradziony u p. Nowackiego ser.

Według twierdzeń aresztowanych, działali oni z namowy instruktora „Strzelców” strażnika granicznego Tr., który rzekomo kierował szajką. Za jego namową dokonali oni napadu rabunko-

Administacja ogólna — 1675910 zł, elektryczność — 654210 zł, gazownia — 495500 zł, tramwaje — 127350 zł, wodociągi — 274570 zł, rzeźnia miejska — 130700 zł. W administracji ogólnej skreślono w dziale V. — utrzymanie jezdni i chodników z 43000 zł na 19000 zł, z której to kwoty podwyższono na utrzymanie ulic niebrukowanych z 5000 zł na 15000 zł. Poza to

poczyniono poważniejsze skreślenia w pozycjach wyznaczonych na opał i światło, oraz utworzono nową rubrykę na przymusowy remont domów (3000 zł).

Przyjęto rezygnację z urzędu członka rady miejskiej dr. Gutowskiego, który w najbliższych dniach opuszcza nasze miasto.

GRUDZIĄDZ

Apteka dyżurna: „Pod Łabędziem” przy Gł. Rynku.

Kino Apollo: „Upiór Paryża” i „Przygody Tomka Sawyer’a”.

Kino Gryf: „Miłość Żortety”.

Kino Nowości: „Hrabina Marica” i „W mrokach nocy”.

Zmiana w kierownictwie firmy „Bata” w Grudziądzu. Kierownictwo oddziału grudziądzkiego firmy „Bata” objął od 1 bm. p. Marjan Grabowski, znany kupiec z Bydgoszczy, który długie lata pracował na Pomorzu, a szczególnie w Grudziądzu. Pana M. Grabowskiego znamy jako wybitnego na tem polu fachowca; stąd też nie zawiedzie szerokiej klienteli, która około tej firmy się skupia.

Koło T. N. S. W. w Grudziądzu, doceniając ważność kulturalnej placówki jaką ma być gimnazjum polskie w Olsztynie w Prusach Wsch. ofiaruje na ten cel 50 zł i wzywa zarząd okręgowy T. N. S. W., wszystkie Koła T. N. S. W. okręgu pomorskiego, Koło Związku Nauczycieli Szkół Powszechnych w Grudziądzu, Koło Chrześc. Narod. Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Powszechnych w Grudziądzu do kucia dalszych ogniw łańcucha na powyższy cel.

Wykłady Polskiego Tow. Krajoznawczego. W czwartek 3. bm. wygłosił prof. Sobieraj wykład o malarstwie polskim XVIII w. Prelegent wprzód pokrótce scharakteryzował główne cechy ówczesnego malarstwa, następnie po kolei wyświetlał obrazy Bacciarelli’ego, Donatelli’ego, Smuglewicza, Norblina, Orłowskiego i wielu innych, dając krótkie objaśnienia cha-

rakterystycznych szczegółów co do techniki, kompozycji i t. d. Następny wykład wygłosi w czwartek, 10. bm. ks. dr. Łęga na temat: „Zabytki pomorskie z doby Chrobrego”.

Z sali koncertowej. Koncert w auli gimnazjum żeńskiego był polem popisu dla dwóch utalentowanych artystek. Wystąpiły pianistka p. Jagodzińska-Niekrasz i śpiewaczka p. A. Kalinowska. O artystkach mało można powiedzieć nowego. Koncert ich, oczekiwany z wybitnym zainteresowaniem, potwierdził opinie, jaka już poprzednio urobiła się o ich wartości. P. Jagodzińska-Niekrasz odradza wiele cech świadczących o dojrzałości artystycznej. Żywy oddźwięk na sali znalazł występ p. A. Kalinowskiej wśród miłośników jej kunsztu śpiewaczego, którym umie porywać i trzymać w napięciu swoich słuchaczy.

Z zebrania zarządu Koła Przyjaciół Harcersstwa. W sali konf. gimn. klas. odbyło się pod przewodnictwem p. Wandy Boberskiej zebranie zarządu K. P. H. miejscowego. W dniu 20 bm. odbędzie się koncert organowy w auli seminarjum nauczycielskiego, organizowany przez p. prof. Antoniakę; 23 kwietnia odbędzie się dancing K. P. H. w sali Królewskiego Dworu; w maju oprócz tradycyjnego zlotu hufca męskiego odbędzie się dla dzieci święto wiosny organizowane przez p. Uramkównę (nauczycielkę); w czerwcu odbędzie się tradycyjny festyn harcerski, połączony z zabawą młodzieży. Szczegóły o powyższych imprezach doniosą afisze. Dochód tych imprez przeznaczają się na harcerską akcję letnią, która w br. będzie musiała być szczególnie popartą ze względu na organizowane zloty harcerskie na Pomorzu. Widzimy stąd, że zarząd K. P. H. świadomy swych zadań już teraz zastanawia się, jak to pomóc braci harcerskiej. Ze sprawozdań komend hufców zebrani dowiedzieli się, że harcerki zabierają się do zorganizowania w wiosną „ogródka harcerskiego”. Poza to harcerki i harcerze pracują nad pogłębieniem ideologii harcerskiej na specjalnie organizowanych w tym celu gawędach. Ze sprawozdania komendanta hufca męskiego wynika szczególnie, że szeregi harcerskie coraz bardziej powiększają się szczególnie przez nowotworzące się drużyny szkół powszechnych tak w Grudziądzu, jak i w powiecie. Uchwalono przeznaczyć 100 zł na zakup biblioteki harcerskiej.

Chelmża.

Walne zebranie członków Banku Ludowego w Chelmży odbędzie się w czwartek, 10. bm. o godz. 3 po poł. w hotelu Pomorskim.

Z zebrania Młodych Polek. W auli szkoły wydziałowej odbyło się plenarne zebranie Stow. Młodych Polek które zajął prezeska p. Rydlewska. Następnie p. Borzeszkowska wygłosiła piękną deklamację p. t. „W zimowy wieczór”. W wolnych głosach przemawiała wicepatronka p. Dziegielewska i p. Zagrebska. Na koniec p. Świacka odczytała kilka wierszy Konopnickiej.

Przedstawienie amatorskie. Kat. Stow. Robotników Polskich urzędują w niedzielę, 13. bm. w sali Willa-Nowa przedstawienie amatorskie dramatu „Lilla Weneda”.

Chęmińskie Tow. Wioślarzy w Chelmży urzędują w dniu 13. bm. o godz. 4 po poł. roczne walne zebranie w hotelu Pomorskim.

Czyżby zbrodnia podpalenia?

Chojnice, 4. 3. Do więzienia śledczego przy tut. sądzie okręgowym odstawiono rolnika Izydora Króla i dzierżawcę Danikowskiego, zamieszkałego w Mokrem, w powiecie chojnickim, stojących pod zarzutem podpalenia swych posiadłości z chęcią zysku.

We wtorek dnia 1 marca powstał pożar u gospodarza Izydora Króla. Spaliła się stodoła, chlew, 6 fur siana, 6 fur słomy, 10 fur torfu,

seradela, narzędzia rolnicze oraz inne przedmioty. Gospodarstwo było ubezpieczone raz na sumę 15.400 złotych przez właściciela Króla i drugi raz przez Juliana Danikowskiego na sumę 16.500 zł, który gospodarstwo wydzierżawił od Króla. Straty spowodowane wynoszą około 2.500 zł, zaś nieruchomości z inwentarzem oszacowaną została na sumę 5.000 zł.

Toruń.

Nocny dyżur ma do dnia 15. bm. apteka „Pod Lwem” Rynek Nowomiejski.

Z TEATRU TORUŃSKIEGO.

Dnia 8. bm. znakomita komedia B. Athertona p. t. „A Zuzanna nie chce”, przyjęta entuzjastycznie na dwóch poprzednich przedstawieniach.

Dnia 9. bm. jedyny odczyt znanej powieściopisarki Magdaleny Samozwaniec na temat: „O miłości papierowej, płóciennej i skórzaney”.

W przygotowaniu święta komedia w 3 akt. G. Zapolskiej p. t. „Panna Maliczewska”.

Walne zebranie Związku Inwalidów Wojennych w Toruniu zajął prezes p. Maciejewski witając przedstawiciela zarządu wojewódzkiego p. Lewandowskiego i delegata wydziału wykonawczego z Warszawy p. Woźniaka. Przewodniczącym zebrania wybrano p. Woźniaka. Zarząd złożył sprawozdanie roczne z którego wynika, że działalność zarządu była owocna. Po dyskusji uchwalono zarządowi absolutorium, poczem wybrano nowy zarząd. Na prezesa powołano p. Maciejewskiego. Do zarządu poza to weszli pp.: Wojtecki Roman, Podlasiński, Pawlikowski, Makurzański. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Duliński, Kaniewski, Kochowicz, Sikorski, Szmak i Jarocki. Sąd koleżeński tworzą pp.: Żelaskowski, Kałamański, A. Lewandowski, Raczynski i Woźniowski. Jako delegatkę na zjazd wybrano p. Liczmańska.

Ze Związku Oficerów Rezerwy. W sali kasyna garnizonowego odbyło się doroczne walne zebranie Związku Oficerów Rezerwy przy licznym udziale członków. Obrady zajął prezes

p. dr. Lewicki, zebraniu przewodniczył p. Buczkowski z Tylic. Sprawozdanie roczne złożyli prezes p. dr. Lewicki, sekretarz p. Grabowski i skarbnik p. Młodnicki. Po obszernej dyskusji nad sprawozdaniem udzielono zarządowi absolutorium, poczem wybrano nowy zarząd w składzie pp.: starosta dr. Bogocz prezes, Witkowski wiceprezes, Grabowski sekretarz, Milewski skarbnik, Markowski referent P. W. Jako ławnicy wybrani zostali pp.: Pokorski i Bryk. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Kaczorowski, dr. Kiwała, Kamiński. Jako delegaci weszli pp.: dr. oBogocz, naczelnik Grzanka, Schab, Olszański, Grabowski, Pokorski, dr. Lewicki i Klimczewski.

Obywatele grodu Kopernika złożyli hołd ś. p. Lancowi.

W dniu 6. bm. w godzinach popołudniowych przybył do Torunia pociąg, wiozący zwłoki zmarłego w tajemniczych okolicznościach nauczyciela polskiego z Piasut śp. Jerzego Lanca. Na dworcu Toruń-Przedmieście zebrały się tłumy mieszkańców Torunia aby złożyć hołd prochom szermierza sprawy polskiej na Mazowszu Pruskim.

Wśród ogólnego skupienia ks. prof. Aksamiński złożył na trumnie, umieszczonej w wagonie udekorowanym zielenią, wieniec od Koła Toruńskiego Związku Nauczycieli, przyciemnił wygłosił okolicznościowe przemówienie.

Przy zwłokach ś. p. Lanca odśpiewano „Rotę”.

Walny zjazd delegatów Pomorskiego Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych w Grudziądzu.

Grudziądz, 6 marca.

W niedzielę, 6. bm. odbył się w Grudziądzu doroczny walny zjazd delegatów T. N. S. W., na który przybyli delegaci z całego Pomorza w liczbie 38. Na zjazd przybył osobiście kurator Okręgu Pom. Szkolnego p. dr. Pollak oraz naczelnik wydziału szkół średnich p. Biedowicz i wizytatorowie pp. Kazanek, Cwikowski i Borucki.

Uroczystą mszę św. odprawił ks. prefekt Rogalski w kościele seminarijnym (pojezuickim). Na chórze pięknie pienia wykonał chór seminarzystów pod batutą p. prof. Dawidowicza.

Po mszy św. zbrali się pp. delegaci i ich goście w gościnnych murach gimnazjum klasycznego. Koło miejscowe podejmowało delegatów i gości skromnym śniadaniem, do którego zasiadło 98 osób.

Roczny walny zjazd zabrał prezes T. N. S. W. p. prof. Zagórski z Torunia, który na wstępie powitał władze i przybyłych delegatów.

W imieniu p. wojewody pomorskiego złożył życzenia p. starosta Niepokulczycki, dłuższe przemówienie wygłosił p. kurator dr. Pollak, który podkreślił, że nauczycielstwo szkół średnich powinno pracować społecznie. Zjazd powitał przedstawiciela Uniwersytetu Poznańskiego p. prof. Jaksy-Bykowskiego.

Bardzo serdecznie przemówił ks. radca Partryka, dalej p. prezydent Włodek, p. Stępin, dyr. Puppel. P. red. Stanisław Kunz w imieniu prasy złożył na ręce prezesa p. prof. Zagórskiego serdeczne życzenia pomyślnych obrad.

P. dyr. Riess z Torunia wygłosił referat: „Państwowe wychowanie na zachodzie“. Referent wzorował się na dwóch państwach i to na Niemczech i Włochach, wskazując na tamtejsze wychowanie młodzieży. Podniósł, że szczególnie we Włoszech uprawia się kult do woda, a dalej że faszyzm pochwała gwałt — bardziej jak kompromis, że faszyzm się uznaje nad prawo i t. p. i zapytuje się, jak my się odnosimy do tych tez? W dyskusji zabierali głos pp.: prof. Makowski, Kwiatkowski, dr. Zegarski i referent.

P. prof. Kwiatkowski był zdania, że szkoła stać powinna na tych nieomyślnych zasadach moralności chrześcijańskich, bo nie można pochwalic zbrodni spełnionej dla państwa, bo zbrodnia pozostanie zbrodnią a nie cnota.

Sekretarka p. prof. Stadniczenkova odczytała protokół z zeszłorocznego zebrania walnego, odbytego w Toruniu, który przyjęto do zatwierdzającej wiadomości. P. prezes prof. Zagórski w dłuższym sprawozdaniu swem przed-

stawił działalność zarządu okręgowego. Kół T. N. S. W. liczy 14. W ostatnim roku powstały dwa nowe koła: w Gdyni i Kartuzach. Członków ogółem liczy okręg 320. Wszyscy członkowie T. N. S. W. pracują społecznie i oświatowo.

Główny zarząd dla swych członków interwenjował u władz naczelnych w sprawie uposażeń, emerytur itp. Szczególnie podnieść wypada, że Koło T. N. S. W. w Toruniu utrzymywało o własnych siłach kolonję letnią w Swarzewie.

W imieniu komisji rewizyjnej zabrał głos p. prof. Węglorz z Torunia, który podniósł, że książki kasowe są w najlepszym porządku, prosząc o udzielenie absolutorjum, czemu się bez dyskusji stało zażość.

W hotelu „Królewski Dwór“ odbył się wspólny obiad, podczas którego wygłoszono serdeczne przemówienia.

Zebrańie popołudniowe zabrał prezes p. Zagórski. Wnioski referuje p. prof. Kwiatkowski. Szczególnie serdecznie przyjęto wniosek Koła

Grudziądz T. N. S. W., które ofiarowało 50 zł na rzecz budowy gimnazjum polskiego w Olsztynie i prosi, aby wszystkie koła na Pomorzu: zarząd okręgowy T. N. S. W. się opodatkowały w tej wysokości na ten szlachetny cel. Wniosek przyjęto hucznymi oklaskami.

Prezes p. Zagórski wniósł ostry protest przeciw przesładowaniu w Prusach szkoły polskiej a pracującym tam z poświęceniem bezgranicznym nauczycielom złożył uznanie i cześć.

Prezesem wybrano jednogłośnie p. Zagórskiego Józefa z Torunia. Członkami zarządu pp.: dyr. Riessa Stan. Toruń, Stadniczenkova Jadwigę Toruń, Ornasową Stefanję, Szepa Jana, plk. Romańskiego Wikt. Chełmno i Tyszkowskiego Wilhelma z Wejherowa. Członkami zastępcami pp.: Bieszkównę Agatę, Landowiczową Wandę, Ryndocha Zbigniewa, Sieradzkiego Stan. (Kościierzyna), Nadwodzką Helenę Grudziądz, Tkaczewską Brodnica i Gołaczewicza. Do komisji rozjemczej pp.: Jamrocha Michała Toruń, ks. Zarembe Toruń, Kosakowskiego Henryka Gdynia, Szynkiewicza Jana Tuchola i Habla Lucjana Świecie. Do komisji rewizyjnej pp.: Węglorz, Piskorska Helena i Langowski Jan z Torunia oraz Rożycka Brodnica i Trzcieniecki Gdynia.

W serdecznych słowach podziękowano p. dyr. Puppelowi za gościnne przyjęcie. P. dr. Zegarski serdecznie zaprosił zjazd na przyszły rok do Gdyni.

Milijony dzieci zandzięca Emulsji Scotta

swe zdrowie! Emulsja Scotta krzepi ciało i czyni je odpornem przeciwko chorobom zakaźnym, jak: grypa, koklusz i t. p. W skład Emulsji Tranowej Scotta wchodzi tak konieczne dla rozwoju organizmu substancje, jak: tłuszcz, wapno, fosfor i wszystkie witaminy. Emulsja Scotta jest przyjemna w smaku i łatwostrawna. Zalety te posiada jednakże tylko prawdziwa Emulsja Scotta i dlatego wystrzegajcie się małowartościowych naśladownictw, Emulsji Scotta bowiem niczem zastąpić nie można. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogerjach już od zł 2,50. (4446)

Twórca międzynarodowego harcerstwa
wybiera się na Pomorze.

LORD BADEN-POWELL.

Do Warszawy powrócił komisarz zagraniczny naczelnictwa harcerstwa Ignacy Wołkiewicz, który wyjeżdżał do Anglii celem zaproszenia twórcy skautingu (harcerstwa) gen. Baden-Powella na międzynarodowy zlot skautów w Polsce. Gen. Baden-Powell zaproszenie przyjął i przybędzie tego lata do Polski w towarzystwie gen. Burtę, następnie zaś uda się na Litwę, Łotwę, do Estonji i Finlandji.

50.000 eksmisyj w Polsce

Od 1 kwietnia groźne położenie dla eksmitowanych.

Władze zaczynają sobie zdawać sprawę z niebezpieczeństwa, jakie grozi Polsce od dnia 1 kwietnia. Od tej bowiem daty rozpocznie się wykonywanie wyroków eksmisyjnych, wstrzymanych na okres zimowy. Ponieważ daleko posunięta niewypłacalność lokatorów przyczyniła się do tego, że właściciele domów bez wszelkich przeszkód mogli uzyskać ustawowo przewidziany wyrok eksmisyjny, przeto w całej Polsce sądy były w ostatnich czasach wprost zarzucone sprawami eksmisji. Według przewidywań obliczeń władz centralnych ilość eksmisyj dojdzie do 50 tysięcy.

Należy się przytem liczyć z tem, że w dzisiejszych czasach eksmitowani należą do kategorii osób ubogich i niezamożnych, które nie mogą nabyć nowego pomieszczenia.

Szereg osób, którym zagraża eksmisja, nosi się z zamiarem przeniesienia do okolic położonych w pobliżu ośrodków miejskich, na lotniska lub nawet na wieś. Ruch lotniskowy tegoroczny nie będzie zatem wycieczkowy, a tylko ucieczką z miasta, gdzie lotnik stracił dach nad głową.

W kołach rządowych powstał podobno projekt ustawowego załatwienia sprawy masowych eksmisyj. Forma nie jest jeszcze ustalona. Tolerowanie niepłacenia nie jest wyjściem z położenia, gdyż w ten sposób zupełnie wstrzymanoby nawet najslabszy prywatny ruch budowlany.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

L. N. K. 1) Do Ministerstwa Rolnictwa Warszawa, 2) „Kurjer Warszawski“, 3) „Dziennik Bydgoski“, czytany jest w całej Polsce, nie tylko na Pomorzu i w Poznańskiem. Skuteczność jego działu ogłoszeń nie ulega wątpliwości.

Fr. G. Wymiar podatku dochodowego następuje na imię i nazwisko głowy domu, a więc Pana, od dochodów tak Pańskich jak i żony. Za podatek odpowiada przedewszystkiem Pan jako podatnik, a żona tylko za tę część podatku, jaka proporcjonalnie przypada od dochodu, płynącego z jej majątku, a doliczonego do dochodu Pańskiego.

J. St. Wymienione lokale podlegają opodatkowaniu. Z podatku o 8%-wej stopie podatkowej przypada 4% na rzecz odnośnego miasta, 2% na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i 2% na rzecz funduszu kwaterekowego wojskowego. Z podatku o 12%-wej stopie przypada 4% na rzecz odnośnych miast, 5 1/4% na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i 2 1/4% na rzecz funduszu kwaterekowego wojskowego.

B. Rafa. Po zasięgnięciu informacji musimy zalecić jaknajdalej idącą ostrożność. Na Górnym Śląsku zamknięto cały zarząd podobnej spółdzielni. W Niemczech przymknęto pastora, stojącego na czele spółdzielni o tym samym ustroju i obciążonej także udzielaniem pożyczek bezprocentowych.

Firmy bydgoskiej, wymienionej przez Pana, nie znamy. Czyż nie mogły Pan otrzymać pożyczki w Powiatowej Kasie Oszczędności albo w Państwowym Banku Rolnym?

Z. K-ski. W jakim charakterze jest Pan zatrudniony, pracownika umysłowego czy fizycznego. Jaka jest płaca Pana, godziwość, tygodniowa czy miesięczna. Czy przez ograniczenie czasu pracy, zmniejszył się zarobek Pana? Po otrzymaniu powyższych wyjaśnień, udzielimy odpowiedzi bezzwłocznie.

R. B. Odpowiemy szczegółowo po zbadaniu opinii wymienionych instytucji. Zrzeszenie przygotowania kobiet do obrony kraju urzędu kursy pracy biurowej, służby sanitarniej, kierowania samochodem itd.

M. D. John Davison Rockefeller sr i W. 54 th St. New York. Fundacja zarządcą syn John Davison Rockefeller jr. Biuro 26 Broadway New York.

Świątokradztwo.

Wąbrzeźno. Do kościoła katolickiego w Chełmoniu (pow. Wąbrzeźno) włamali się nie wykryci sprawcy, którzy skradli z obrazu Matki Boskiej sukienkę, koronę, korale oraz inne wota, a po rozbiciu tabernakulum skradli inszke z komuniantami. Wszystkie przedmioty były srebrne lub pozłacane.

Samobójstwo dezertera.

Krotoszyn. W księżyczych lasach Krotoszyna znaleziono zwłoki żołnierza-dezertera, który pozabawił się życia wystrzałem z rewolwera. Jakże były przyczyny dezercji i samobójstwa ustali zapewne śledztwo. Samobójca pochodził z Małopolski Wsch. i był Rusinem.

Zamordowali świadka przed rozprawą.

W dniu 2 października ub. r. w lasach niedaleko miasteczka Kołek zamordowany został w celach rabunkowych gajowy lasów państwowych, Jakim Szyżyk. Zbrodniarz udał się następnie do gajówki, gdzie siekierą ciężko poranił żonę zamordowanego, Pelagję, która po 2 miesiącach kuracji w szpitalu łuckim powróciła do zdrowia.

W międzyczasie aresztowano niejakiego Kolbę ze wsi Kopyle, przeciwko któremu zebrano poważne dowody, że był on sprawcą zbrodni. Konfrontacja zbrodniarza z Pelagją Szyżykową wypadła dla niego niepomyślnie, gdyż ta

Niesumienna propaganda.

Czytamy w „Gazecie Olsztyńskiej“: Niedawno niemal cała prasa nacjonalistyczna niemiecka w Prusach Wschodnich umieściła „modlitwę księdza polskiego“, wzywającą do wojny i wzajemnego mordowania się. Przy tej okazji napadły pisma niemieckie na duchowieństwo polskie, zarzucając mu szerzenie najokrutniejszych metod wojennych i ducha wojowniczości.

Okazuje się, iż mamy tu znów do czynienia z przejawem daleko posuniętej niesumienności dziennikarskiej. Istotnie ukazała się w Polsce broszura

ks. Feliksa Mieszkisa (Czerskiego), pt. „Wojna“. Ale szerzy on idee pokoju i zgody między narodami, przestrzega przed zgubnymi skutkami wojny. Z broszury tej wyjęła prasa niemiecka tylko jeden urywek, a nie zważając na resztę, oskarżyła ks. Mieszkisa o szerzenie hasel sprzecznych z nauką Chrystusa.

Drobne wiadomości.

Rosyjskie zboże do Niemiec. Niemiecka centrala zboża postanowiła rzucić na rynek znaczną ilość żyta rosyjskiego, aby utrzymać cenę chleba na dotychczasowym poziomie.

Pochód dzieci górników. W Sosnowcu usiłował strajkujący urządzić pochód złożony z samych dzieci górników w wieku do 10 lat. Do pochodu tego nie dopuszczono.

Wskreszenie „Sokoła“ w Westfalji. W Gelsenkirchen założono w dniu 28 lutego 1932 r. związek polskich towarzystw gimnastyczno-sportowych „Sokol“ na Westfalję i Nadrenję.

Zatrucie alkoholem. W roku 1931 alkohol spowodował 795 wypadków śmierci w Nowym Jorku 14 osób zmarło na otrucie się zwyczajnym drzewnym alkoholem.

Bokser Gross wypuszczony na wolność.

Delegaci związku związków sportowych interwenjowali u p. ministra sprawiedliwości w sprawie zwolnienia boksera Grossa, który na zawodach bokserkich we Lwowie był mimowolnym sprawcą tragicznej śmierci swego przeciwnika. Interwencja ta odniosła dodatni skutek. Gross został zwolniony z więzienia.

Strzał do narzeczonej

Poznań. Podczas libacji doszło do nieporozumienia pomiędzy niej. Kazimierzem T. a jego narzeczoną Heleną S. (Mostowa 4). W trakcie sprzeczki wyjęła S. ze skrytki swego narzeczonego brzoźniak, usiłując nim prawdopodobnie odebrać sobie życie. Chcąc za wszelką cenę zapobiec tak niespodziewanemu obrotowi nieporozumienia, schwycił T. desperatkę za rękę,

przyczem podczas szamotania się obu padł niespodziewanie strzał, który ugodził S. w głowę ponad lewym okiem.

Zawezwane pogotowie odstawilo ranną w nieprzytomnym stanie do szpitala. Mimowolnego sprawcę wypadku osadziła policja w areszcie.

Dalsze śledztwo w toku.

Kino Krystal

Początek o g. 5, 7 i 9.

Nieodwołalnie ostatnie 3 dni
wtorek, środa i czwartek najrozkosz-
niejszy, najmiłszy i najpotężniejszy film

Kongres tańczy

z ulubieńcami publiczności

Liljan Harvey
Henry Garat
Armand Bernard

To w życiu bywa, to się przeżywa tylko jeden, jeden
raz... powie każdy z Was, zachwycony i uradowany
Sliczązą muzyką i przepięknym wyst. film Kongres tańczy.

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 8 marca 1932 roku.

KALENDARZYK

Dziś: Jana Bożego, Bł. Winc. Kadłubka.
Jutro: Franciszki Rzymianki wd.
Wschód słońca: godz. 6,31.
Zachód słońca: godz. 17,52.

DYZURY APTEK:

Od 7. III. — 13. III. 1932 r.:

- 1) **Apteka Piastowska**, plac Piastowski, tel. 682;
- 2) **Apteka pod Orlem**, Stary Rynek 1, tel. 98.

— **MUZEU MIEJSKIE** przy Starym Rynku otwarte codziennie od 10 do 16-ej, w niedzielę i święta od 11 do 14-ej. Obecnie zbiorowa wystawa obrazów prof. Bartla z Poznania.

— **Biblioteka Tow. Przyjaciół Francji** otwarta w poniedziałki i czwartki od 6—7, ul. Cieszkowskiego 3.

Biblioteka Francuska „Twa Alliance Française“, w Gimn. Kopernika, otwarta codziennie od godz. 6—8 wiecz.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

We wtorek i środę operetka „Wiktorja i jej huzar“.

W sobotę 12 bm. premiera rozgłośnego widowiska urozmaiconego śpiewami i tańcami „Broadway“ na sensacyjnym tle przemysłników alkoholu w Ameryce.

Na marginesie.

Podczas ostatniej debaty sejmowej jeden z mówców stronnictwa rządowego oświadczył, że „nie martwi go bynajmniej, jeżeli upadają setki firm kupieckich, bo jest ich za wiele i są zbyt rozdrobnione. Nie szkodzi więc, jeżeli naturalna selekcja usunie ten nadmiar“.

Otóż w tej materji piszą nam:

Pogląd taki jest z gruntu fałszywy. Kupiectwo w Polsce nie jest bynajmniej zbyt liczne, lecz raczej liczebnością swą stoi daleko w tyle poza innymi krajami. Gdy osób, pracujących w handlu, jest w Anglii 13,9%, w Niemczech 11,7%, we Francji 10,4%, w Belgji 10,7%, w Szwajcarii 11,7%, to w Polsce w stosunku do ogółu ludności zaledwie 3,8% oddaje się handlowi.

Najgorzej pod tym względem wyglądają kresy wschodnie i właśnie ten brak zorganizowanego tam kupiectwa sprawia, że biorą one tak słaby udział w ogólnym życiu gospodarczym. Jeżeli przemysł polski walczy ze szczupłością konsumpcji, to powodem tego jest nie tylko zubożenie ludności, ale i fakt, że zbyt mało jest ludzi, którzy rozprowadzają towar i skutecznie pośredniczą w jego nabyciu.

Są państwa, które rozumiały tę rolę handlu i walczyły stażąc nie finansowaniem produkcji, lecz usprawnieniem obrotu.

U nas sprawy poszły inną koleją i gdy podtrzymywanie przemysłu pochłonęło zawrotne sumy, to kredyt handlowy wydzielano w aptekarskich dawkach. Stan ten trwa po dziś dzień. A tymczasem najkosztowniejsza propaganda, prowadzona przez fabryki i kartele, nie zastąpi roli, jaką odgrywa rzutki i zasobny w kapitał kupiec.

Do reszty dobija go w tej chwili handel pokątny. Jego powstanie jest proste. Towar z firm chwiejących się lub zlicytowanych idzie na ulicę po cenach groszowych. Trafia także do mieszkań i biur zapomocą domokraczców. Cała ta olbrzymia maszyna handlu pokątnego pracuje oczywiście bez podatków, bez opłacania lokalu i powoduje, że w magazynach robi się coraz przestronniej. Pocóż chodzić do nich, skoro wszystko mieć można na ulicy lub w przedpokoju?

Dotychczas walka z tą plagą okazała się bezskuteczną. A plaga ta naprawdę podcina resztki prawdziwego, rzetelnego handlu.

Józef Lepszy.

— **Ostrzeżenie.** W ostatnich dniach pojawiło się na terenie tuł miasta dwóch osobników, którzy zbierają datki na rzecz Związku Inwalidów Wojennych R. P., sprzedając po cenie 2 zł godła państwowe (wizerunek orła, wykonany na papierze), osteplowane rzekomo pieczęcią Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych R. P. Sambor. Ponieważ związek podobnej zbórki nie urzędują, a nadto przytoczona pieczęć Pow. Koła Zw. Inw. Woj. R. P. Sambor jest podrobioną, przeto przestrzega się przed składaniem ofiar na ręce wymienionych osobników, a w razie pojawienia się tychże należy ich odciać jako oszustów w ręce policji.

Z życia Chrześcijańskiej Demokracji na Szwederowie.

Dnia 4 marca br. odbyło się zebranie Ch. D. koło Szwederowo, które zagał p. Piotrowski hasłem „Szczęść Boże!“ Porządek obrad został przyjęty bez zmian.

Po odczytaniu protokołu z poprzedniego zebrania i załatwieniu spraw wstępnych, udzielił prezes głosu sekretarzowi okręgowemu p. Stróżyńskiemu, który w referacie swym omówił położenie gospodarcze w niektórych obcych państwach, a przede wszystkim sytuację państw z nami sprzymierzonych. Referent przyszedł do przekonania, że stosunki międzynarodowe musiałyby ulec zmianie, gdyby państwa miały do siebie więcej zaufania. Nielepiej wyglądu u nas

w Polsce. Naród polski, rozbitý na kilka partyj, także pomiędzy sobą nie jest zgodny, wskutek czego nasi sprzymierzeńcy, mimo że rozporządzają wielkimi kapitałami, jak np. Francja, nie udzielają nam pożyczek. Brak kapitału, który odczuwamy, wiedzie za sobą zamykanie warsztatów pracy, zubożenie klasy pracującej i z powodu niemożności spożycia upadek kupiectwa.

Po referacie wywiązała się obszerna dyskusja, w której poszczególni mówcy zgadzali się z wywodami referenta.

Po wyczerpaniu porządku obrad zamknął prezes zebranie hasłem „Szczęść Boże!“

Magły zgon.

(Cieniom śp. biskupa Bandurskiego).

Jak to możliwe? Jeszcze przed godziną
Pełen radości, zdrowy i rumiany,
Miał szczęście bliźnich za swą myśl jedyną,
Snując na przyszłość projekty i plany...

A w chwilę potem pobladły mu lica,
Ucichło serca gorącego bicie,
I niezbadana śmierci tajemnica
Wchłonęła pełnią swoją dumne życie.

Cios to straszliwy dla wszystkich najbliższych,
Gwałt, w którym serce wyznać się nie umie,
Lecz kto się duszą wzniesie do prawd wyższych,
Piękno tej śmierci pojmie i zrozumie.

Czyż dąb strzaskany piorunami burzy
Czuje tę strzałę, która go rozrania?
Dobrym być musiał ten, który zasłużył
Na zgon bez cierpień i męki konania!

Henryk Zbierzchowski.

Sokół żeński.

Dziś, wtorek próba przedstawienia młodzieży o godz. 7-mej w sekretarjacie. Punktualne przybycie konieczne.

— **Ochotniczy zaciąg do wojska.** Minister spraw wojskowych ogłosił zaciąg ochotniczy do czynnej służby wojskowej na następujących warunkach: W charakterze ochotników mogą być przyjmowani mężczyźni, urodzeni w latach 1912 i 1913, o ile posiadają ukończone conajmniej 4 oddziały szkoły powszechnej, a z pośród urodzonych w r. 1914 tylko ci, którzy ukończyli szkołę średnią i tamsamem posiadają warunki skróconej czynnej służby wojskowej. Termin wnoszenia podań do P. K. U. upływa z dniem 1 maja br. Kandydaci na ochotników, którzy po dniu 1 maja kończą średnie zakłady naukowe i uzyskują warunki do skróconej czynnej służby wojskowej (świadectwo dojrzałości lub równorzędne) mogą wnieść podania o przyjęcie na ochotnika najpóźniej dnia 20 czerwca br.

— **Wielki koncert religijny.** Niezwykłą uczcą duchową są koncerty religijne, urządzone w okresie Wielkiego Postu. Szczególnie wielkie zainteresowanie budzi piękno dzieła **Mozarta: Msza w G-Dur** (Krönungsmesse) na chór i orkiestrę, która wykonaną będzie w **środe dnia 9 bm. o godz. 8-ej wieczorem** w sali Resursy Kupieckiej. Udział bierze chór kościelny pod wezwaniem św. Wincentego a Paulo (solo sopran p. J. Januszewska) i orkiestra 62 p.p. Wlkp. Dyryguje p. T. Noskiewicz. Czysty dochód przeznaczony na budowę kościoła św. Wincentego a Paulo.

— **Zmiana nazwisk.** Wincenty Ignacy w Bydgoszczy uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego „Ignacy“ na nazwisko „Ignaczewski“. Leon Królik, sierżant zawodowy w Gnieźnie, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego „Królik“ na nazwisko „Stodoliński“. Dr. Roman Pisarczyk, major W. P. w Poznaniu, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego „Pisarczyk“ na nazwisko „Sulimski“.

— **Przedstawienie kinematograficzne na rzecz Komitetu Bezrobotnych.** Dziś, we wtorek o godz. 16-ej demonstrowany będzie w kinie „Oko“ film p. t. „**Niewycieczona flota**“. Zysk z tego przedstawienia przeznaczony na rzecz Komitetu Bezrobotnych w Bydgoszczy. Bilety na to przedstawienie sprzedawane będą w kasie wyżej wymienionego kina po cenach zniżonych od cen normalnych przez urzędników Wydziału Podatkowego.

— **Kto zgubił buciki?** W Miejskim Urzędzie Porządku Publicznego zgłoszono znalezioną parę czarnych damskich bucików. Prawo własności należy zgłosić w tymże urzędzie ul. Grodzka 25, pokój 13.

— **Zderzenie samochodu półciężarowego z tramwajem.** W ubiegły piątek na Starym Rynku przy wylocie ulicy Niedźwiedzia samochód półciężarowy P. Z. 10850, kierowany przez szofera Jana Filka, zderzył się z wozem tramwajowym. Zarówno samochód jak i tramwaj odniosły lepsze uszkodzenia. Wypadku z ludźmi nie było. Dochodzenia wykażą, kto ponosi winę.

— **W ważnej sprawie.** Świadkowie, którzy w niedzielę 21 lutego wieczorem około godziny 6 podnieśli z chodnika w pobliżu Teatru Miejskiego panią, która się poślizgnęła i złamała rękę, proszeni są o podanie swoich adresów redakcji.

Wspólne zebranie Ch. D. i N. P. R. Omawiano potrzeby i bolączki przedmieścia Czyżkówka.

(n) W sali p. Glapy przy ulicy Grunwaldzkiej (dawniejsza Berlińska) odbyło się dnia 5 marca wspólne zebranie Chrześcijańskiej Demokracji i Narodowej Partji Robotniczej — poświęcone sprawom gospodarki komunalnej. Obywatele Czyżkówka — pp. Bronz, Zacharjasz, Seyfried i Wiśniewski przedstawili przybyłym na zebranie „ojcom miasta“ bolączki i potrzeby przedmieścia, znane już z opisów na łamach „Dziennika“.

Członkowie rady miejskiej pp. Faustyniak, Kurdelski i Drowka mitygowali zbranych, przedstawiając im **niewesoły stan finansów miasta Bydgoszczy**. Mniejsze roboty, jak rozszerzenie mostu na szosie Koronowskiej koło kaplicy, uporządkowanie i lepsze oświetlenie dróg, będą w tym roku wykonane. **Z budową nowej szkoły** będzie trzeba poczekać do przyszłego roku. Dopóki skarb państwa nie zwróci kasie miejskiej różnych zaległości — około 300 tysięcy złotych — i nie zapłaci należącego się Bydgoszczy udziału z Funduszu Drogowe-

† Eugeniusz d'Albert.

O śmierci tego słynnego kompozytora donosiliśmy już. Umarł w Rydze, w 68 roku życia. Bawił on tam celem uzyskania rozwodu z szóstą żoną, gdyż zamierzał się ożenić po raz siódmy. Więc i pod tym względem wcale nieprzeciętny człowiek. Do najbardziej znanych jego oper należą „Niziny“ i „Zamarłe oczy“. Te ostatnie były przed laty wystawione w Poznaniu i w Bydgoszczy.

Przestroga dla rozwożących mleko.

Woźnicy, rozwożący w konwiach mleko, są tak nieostrożni, że pozostawiają na ulicy wozy z konwiami bez żadnego dozoru. Korzystają z tego naturalnie złodzieje i kradną konwie z mlekiem, ile im się tylko uda.

W ubiegłą sobotę woźnicy Szulcowi Józefowi, zatrudnionemu w firmie mleczarskiej Kock przy ulicy Pomorskiej, skradziono z woza, stojącego przed składem kolonialnym przy ulicy Zacisze, konew z mlekiem w chwili, gdy woźnica wszedł do składu, pozostawiając wóz bez dozoru. Wypadki kradzieży konwi z mlekiem zdarzają się bardzo często. Dlatego ostrzegamy woźniców, aby się mieli na ostrożności, a przede wszystkim nie pozostawiali wozów bez dozoru.

Ujęcie złodziei kolejowych.

Dnia 4 bm. do pociągu towarowego, zjadającego w kierunku Trzcianca, wskoczyło za mostem naktelskim pod Bydgoszczą kilku nieznanymi osobnikami, którzy poczęli zrzucać węgiel z wagonów. Złodzieje zostali jednak spostrzeżeni przez służbę kolejową i spłoszeni.

Powiadomiona o wypadku policja tutejsza wszczęła dochodzenia, w czasie których zdołano wpaść na trop trzech sprawców, których ujęto i osadzono w areszcie.

— **Ujęto 13 osób za przekroczenie przepisów policyjno-obywatelskich, 3 osoby za kradzież i 1 za opilstwo.**

Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej pod nadzorem policyjnym?

Bydgoszcz, 8 marca.
Do księży Fiedlera i Baranowskiego zachodził po kilka razy agent urzędu śledczego, prosząc o wyjawienie nazwisk i adresów wszystkich członków zarządu Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej. Ponieważ księża-patronowie zwlekali z odpowiedzią względnie odmówili jej, uzasadniając to tem, że katolickie stowarzyszenia młodzieży nie są organizacjami politycznymi, agent policji zwrócił się do pewnego młodzieńca,

o którym się postronnie dowiedział, że wchodzi w skład zarządu S. M. P., z żądaniem wyjaśnień, o czym się mówi na zebraniach Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej. Młodzieńcowi, który się wahał, przyrzekł agent „dyskrecję“.

A niedawno w Sejmie minister Pieracki bił się w piersi, wołając pod adresem opozycji: „Nie jesteśmy państwem policyjnym!“.

Zderzenie się dwóch pociągów pod Naklem.

22 wagony towarowe rozbite. — 5 kolejarzy rannych.

Bydgoszcz, 8. 3. (PAT) Wczoraj o godzinie 17.45 na torze pod Naklem, prowadzącym do okolicznych młynów wydarzyła się katastrofa kolejowa.

Na skutek złego nastawienia zwrotnicy pociąg zdążający

z Gniezna do Nakla)

wjechał na boczny tor, na którym stał pociąg przetokowy. Na zatrzymanie pociągu było za późno. Skutkiem zderzenia

20 wagonów naładowanych węglem uległo rozbiciu.

Z pociągu przetokowego

dwa wagony, naładowane bekoniemi zostały zdruzgotane.

Według niesprawdzonych informacji, czterech funkcjonariuszy kolejowi są **ciężko ranni,**

trzech lżej. Rannych przewieziono do szpitala w Bydgoszczy.

Na miejsce wypadku wyjechał pociąg ratunkowy, wiozący również komisję śledczą.

Na miejscu katastrofy.

Korespondent „Dziennika Bydgoskiego“ donosi z Nakla:

W dniu 7 bm. po południu o godz. 17.45, wskutek nastawienia zwrotnicy na boczny tor firmy Baerwald (młyn), wjechał pociąg towarowy nr. 1689 z Gniezna na manewrujący na tym torze parowóz przetokowy.

Z obsady gnieźnieńskiej ciężko ranny hamulcowy **Fabiś Maksymiljan**, kawaler lat 28, zamieszkały w Poznani-Główna, ma doszczętnie strzaskaną lewą nogę oraz lewą rękę.

Lżej ranni są palacz **Szeląg Edward** z Gniezna oraz maszynista **Kubisz Kazimierz** i palacz **Bogdański Antoni** z Nakla, którzy w ostatnim momencie, puściwszy w ruch hamulce,

wyskoczyli z parowozu,

unikając tem niechybnej śmierci.

Rannym udzielili pierwszej pomocy miejscowi lekarze.

Ciężko rannego Fabiśa, którego nadzieja utrzymania przy życiu jest słaba, opatrzą sakramentami św.

Miejsce katastrofy przedstawia istne **rumowisko strzaskanych wagonów,**

z których pozostała zaledwie połowa całego pociągu.

Kto ponosi winę katastrofy, ustali komisja śledcza, która przybyła na miejsce wypadku.

Głosy czytelników.

Najnowszy zakaz, dotyczący telefonów.

Szanowna Redakcjo! Jako stary obywatel miałem przez długi czas zawsze telefon u siebie i mimo kryzysu trzymałem go, aż do ostatnich czasów, mimo, że tak bardzo potrzebnym mi nie był. Używałem go bardzo mało, a najczęściej posługiwałem się nim tylko wtenczas, gdy mi zegar stanął i chciałem stwierdzić dokładny czas. Dotychczas otrzymywałem zawsze odpowiedź, ale przed kilku dniami odpowiedziano mi z poczty „czasu się nie podaje!“..

Uważając to jako samowolną odpowiedź, dzwonię do nadzoru i pytam o przyczynę niepodawania czasu i słyszę znowu taką odpowiedź: „istnieje teraz zakaz podawania czasu!“.. Poirytowany udaję się do naczelnika urzędu, zapytując, czy możliwym jest, aby taki zakaz wydano i spotkałem się z potwierdzeniem, że tak jest.

Zdenerwowany obecnymi zakazami, nie przynoszącami nikomu żadnego pożytku, a przeciwnie — szkodę, odmówiłem telefon, a jak słyszę, uczynili to również inni. Więc kto na tem więcej traci?...

Stary Bydgoszczanin.

— Kto zgubił obrączki ślubne? Bezrobotny Franciszek Cyganek, zamieszkały przy ul. Nakleńskiej 33, znalazł wczoraj wieczorem przed pośrednictwem pracy (tuż przy kuchni ludowej) dwie obrączki ślubne. Poszkodowany zechce się zgłosić pod podanym adresem.

Fabiś zmarł w szpitalu.

Bydgoszcz, 8. 3. W szpitalach tutajszych zdołaliśmy stwierdzić następujące dane.

W Szpitalu Miejskim umieszczono kolejarza, **Teodora Brockiego**, który uległ zgnieceniu klatki piersiowej, złamaniu kilku żeber i ogólnemu potłuczeniu. Stan tej ofiary katastrofy **nie jest groźny.**

Do Szpitala Dżakonisek przywieziono bardzo ciężko rannego kolejarza **Fabiosa Maksymiljana** z Poznania (Główna) oraz mniej ciężko rannego **Mikołaja Franciszka** z Gniezna, **Fabiś Maksymiljan**, który na skutek zderzenia

stracił nogę i rękę,

zmarł, mimo natychmiastowej operacji jeszcze w ciągu nocy. Mikołajowi Franciszkowi nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

*

Wysłany na miejsce katastrofy reporter redakcyjny nabrał przekonania, że maszynista pociągu gnieźnieńskiego **nie ponosi winy**, gdyż mógł sygnału (z powodu mostu w pobliżu) nie zauważyć.

Po zgonie ks. biskupa Bandurskiego.

Wilno, 8. 3. Ks. biskup Bandurski chorował przez dłuższy już czas na tzw. dusznicę serca. Jakkolwiek w ostatnich tygodniach niebezpieczeństwo minęło, to jednakże polepszenie stanu zdrowia postępowało bardzo powoli. W niedzielę wieczorem ks. biskup, udając się na spoczynek, upadł nagle na ziemię. Natychmiastowa pomoc stale dyżurującej pielęgniarki, która zastosowała zastrzyk była bezskuteczna.

*

Śp. ks. bisk. **Władysław Bandurski** urodził się w 1863 r. w Sokalu (Małopolska). Szkoły średnie i teologję ukończył we Lwowie. Święcenia kapłańskie otrzymał w r. 1887, sakrę biskupią 9 lutego 1907 r. Działalność patriotyczną rozpoczął słynną odezwą „Brońmy opornych w sprawie Chełmszczyzny i Podlasia“. Czas najgorętszej pracy apostołskiej i patriotycznej przypada na okres wielkiej wojny. Ku uczczeniu czterdziestolecia jego kapłaństwa wydano 1927 r. zbiór kazań i odezwy z dni walk legionowych pt. „Krwii ofiarnej cześć!“ (Wyd. Komitet Wileński). Obecnie niedawno obchodził piątych lat 25-letnie sakry biskupiej. Z prac ks. bisk. Bandurskiego wyszczególnić należy przedewszystkiem pomnikowe dzieło w przesłicznym graficznym opracowaniu pt. „Jadwiga, święta królowa na polskim tronie“ (Bytom 1910, 3 tomy), następnie zbiór poezji „Z niewoli do ziemi obiecanej“ (Lwów 1920) i zbiorowe wydanie opowieści „Ciężka służba“ (Lwów 1914), ponadto dwie broszurki: „A my o tem nic nie wiemy“ (Kraków 1902) i „Czem Wyspiański dla Polski“ (Lwów 1908).

Pogrzeb na koszt państwa.

Warszawa, 8. 3. (PAT) Rada ministrów uchwaliła w dniu dzisiejszym, że pogrzeb śp. ks. bisk. Bandurskiego odbędzie się na koszt państwa. W pogrzebie weźmie udział rząd. Premier Prystor wraz z kilku ministrami udaje się w tym celu do Wilna.

Wilno, 8. 3. (PAT.) Zwioki śp. ks. bisk. Bandurskiego spoczęły na katafalku w pałacu reprezentacyjnym, gdzie ludność miasta Wilna będzie miała możność oddania holdu i cześć zmarłemu. Przy katafalku wystawiono wojskową straż honorową. Eksportacja zwłok odbędzie się w środę dnia 9 bm. o godz. 5 po poł. z pałacu reprezentacyjnego do bazyliki archikatedralnej.

W czwartek dnia 10 marca o godz. 10 po nabożeństwie żałobnym zwłoki złożone będą na wieczny spoczynek w podziemiach bazyliki.

Wojacy w cylindrach.

Uczniowie słynnej angielskiej szkoły Eton pobierają także — jak to już jest na całym świecie — wyszkolenie wojskowe. Są to jednak elegancy paniczek, którzy niechęć na czas ćwiczeń występują w mundurach, tylko w swoich cywilnych tuzurkach. To też karabiny przy takim „uniformie“ wyglądają dosyć pocieszenie, co jednak nie przeszkadza, że Eton-boys posiadają markę doskonałych żołnierzy.

Z polityki społecznej.

Zamach na urlopy robotnicze.

Nikt nie może dziś zaprzeczyć smutnej konieczności oszczędzania we wszystkich dziedzinach. Kurczy się stopa życiowa wszystkich, niemniej i robotnika. Wyrażaliśmy jednak niejednokrotnie nieładne może, ale niemniej — bardziej nawet, niż się sądziło — uzasadnione przypuszczenie, że pod płaszczykiem „konieczności gospodarczej“ obóz różnych „baronów“ (są węglowi, cukrowi, naftowi i inni) wykorzystując wpływ „wywalczony“ w okresie wyborczym — pragnie się odegrać na robotniku i wyładować różne, starannie w ciągu lat zbierane zapasy „oburzenia“ z powodu „bezczelnych uroszczeń“, „czerwonego“ rzekomo ustawodawstwa.

Nie chcemy iść tak daleko, by przypuszczać, że są tacy, którzy uważają, że

robotnika należałoby według wzorów, które historia już znała, jakimś łańcuchami przykuć do taczki czy galery. Niemniej jednak wystarczy się wmyśleć w fakt taki, że panowie, którzy sobie na długie tygodnie za granicę własnymi samochodami wyjeżdżają, irytować się mogą tem, że robotnik ma w ciągu roku 8 czy 15 dni urlopu, albo że w sobotę o dwie godziny rychlej do domu wraca.

Czy nie jest to potworne?!

A może to ograniczenie urlopów jest rzeczywiście drogą do wielkich oszczędności? Pozornie zyskuje się na tem — nieco bezpłatnej pracy. Czy jednak ta praca człowieka zmęczonego i rozgoryczonego będzie miała jakąś wartość? Czy naprawdę inicjatorzy tej ustawy lu-

Wiemywacze w Wielkopolskim Składzie Kawy.

W ubiegłą niedzielę, około godziny 5 po południu, a więc w czasie, gdy panuje jeszcze ożywiony ruch na ulicach, jacyś nieznanymi złodziejami, włamali się przy pomocy podrobionego klucza do drzwi od strony sieni, do Wielkopolskiego Składu Kawy, przy ulicy Dworcowej 20.

Przy składzie znajduje się pokój mieszkalny kierowniczej firmy. W poszukiwaniu gotówki, złodzieje przetrzasnęli wszystkie skrytki, a nawet **łóżko kierowniczkę, w którym znaleźli ukryte 290 złotych.** Pieniądze te, które były własnością firmy, złodzieje zabrali i ulotnili się. Byli to widocznie „specjaliści“ od kradzieży gotówki, bo ze znajdujących się tam towarów, ani też innych przedmiotów, nie wzięli nic. Dochodzenia w toku.

—:—

— Z wystawy robót ręcznych Kółka Włościanek w Jachcicach. Staraniem prezesa tu-tejszego Kółka Włościanek p. Ziemiłowicza odbył się w Jachcicach czterotygodniowy kurs robót ręcznych (od 1 lutego do 1 marca) pod kierownictwem instruktorki p. Jakubowskiej. Kursistki uczyły się rozmaitych robót, przeważnie haftu kaszubskiego. Na zakończenie urządzono w lokalu p. Orczykowskiego wystawę wykonanych prac oraz odegrano przedstawienie amatorskie pt. „Święta Germana“ oraz odbyła się wspólna fotografia. Nazajutrz w obecności wszystkich kursistek i zaproszonych gości odbyła się wspólna kawa, która przeciągnęła się do północy. Zbyt szybko minęło kilka godzin, mile spędzonych i wszyscy rozeszli się, odno-sząc miłe wrażenia. Szczere podziękowanie należy się instruktorce p. Jakubowskiej, która nie szczędziła starań dla dobra kursistek.

— Kradzież roweru. P. Stefanowi Tubiszowi, zamieszkałemu przy ul. Przemysłowej 11, jakiś nieznan sprawca skradł rower męski, pozostawiony chwilowo bez dozoru w korytarzu domu przy ulicy Dolina 2. Rower jest marki „Weltrad“ z nr. fabrycznym 123329 i rejestracyjnym 2286.

